

TOSQUIJA

revista de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai

DOSSIER LA PREMSA LOCAL

abril 1992

número 20

SUMARI

TOSQUIJA

revista de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmau

DOSSIER LA PREMSA LOCAL

abril 1992

número 20

REVISTA TRIMESTRAL

NÚM 20 - ANY VI - ABRIL 1992

Editorial	3	Des de l'escola <i>Tosquijeta</i>	14-15
Bústia Oberta	4	<i>Gent que va endavant</i>	
Col·laboració S.C.C.L <i>Arcadi Busquets</i>	5-7	Dossier <i>La premsa local</i>	17-30
Divulgació <i>Coneguem els nostres escriptors Castells de Catalunya El racó del rodamón</i>	8-11	Poble viu <i>Activitats Ha estat notícia...</i>	31-34
La salut, un hàbit <i>L'atenció de l'usuari</i>	12	Acords d'Ajuntament <i>Sessions i notes informatives</i>	35-38
Plats i olles <i>Fideuà</i>	13	Esports	39-40
		Entreteniments	41
		Paisatges a l'abast	44

Consell de redacció: Lluís Balhlosera, Pilar Falgueras, Dolors García, Cisco Miró, Olga Moreno, Joaquim Puigvert, Mercè Rabionet, Albert Sala, Rosa Sanglas, Dora Santamaria, Lluís Simon.

Fotografies: Lluís Molins, Joaquim Puigvert, Albert Sala,

Maquetació infogràfica: Pep Caballé

Nota de redacció: Els conceptes i opinions sostinguts als articles signats que apareixen a la revista no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta. S'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Consell de Redacció ha de conèixer, en tot cas, la identitat de l'autor.

Impressió: Palahi Arts Gràfiques, Girona
Dipòsit Legal: GI 439/97

Lletres, lletres, lletres

Igú ha definit la «revista» com un dels principals vehicles culturals i informatius dels nostres temps. Aquesta definició, en principi tan senzilla, resumeix molt bé el que pretenen la majoria de les revistes que s'editen actualment a la nostra comarca.

Desafiant els altres vehicles culturals que han nascut al llarg d'aquest segle, sobretot els àudio-visuals - televisió, cinema -, la revista local o comarcal ha sabut defensar el seu espai i combinar l'especialització, la informació, l'actualitat, la creació literària i fins i tot el disseny en un còctel cultural especialment atractiu. La seva periodicitat - en cap cas inferior a la quinzenal i sovint trimestral - la situa, en actualitat, per sota l'eficàcia del diari però, en canvi, li permet elaborar més detingudament temes culturals diversos que necessiten el seu temps i les seves consultes.

Molt sovint editades, escrites i gestionades per un esperit, aparentment, voluntarista, les revistes locals i comarcals són esperades amb ganes pels lectors a qui van adreçades. Potser un sondeig exhaustiu i fidel sobre la lectura d'aquestes revistes soscavaria la il·lusió i la moral de molts dels seus tutors. Perquè no ens hem d'enganyar: una bona part del públic l'espera per assabentar-se, només, de les notícies més locals, i la vista li rellisca sobre els temes que creu que no el toquen ni de lluny. Potser una altra part se la mira com a testimoni de la història cultural del seu poble i, encara que no en faci una lectura acurada, és conscient de la seva importància. També hi ha qui aprofita moments petits i, de mica en mica, dóna un repàs a tot el seu contingut.

Sigui com sigui, la realitat és que són aquí i, algunes d'elles, des de fa molts anys. Cultura, informació o testimoniatge, el resultat són aquestes lletres ben nostres que continuen defensant el seu espai en front d'altres elements vehiculitzants d'informació que gaudeixen de més mitjans. Però segur que mai no trobarem, en els grans déus de la comunicació moderna, aquest gust únic de les coses fetes a casa per als de casa. I no cal ser partidari del localisme per reconèixer-ho.

La Llar d'infants Patufet

Degut a l'elevat augment que, per part de l'Ajuntament, hem patit els pares en el preu de la Llar d'Infants (Guarderia) de més del 30% respecte a l'any passat, i en no estar d'acord amb l'esmentat augment per part de la majoria dels pares, vam decidir d'anar al Ple de l'Ajuntament del dia 9 de gener per proposar de reduir l'augment al 15% en lloc del 30% i així pujar de manera esglaonada cada any i no tot de cop com es va fer, perquè creiem que és del tot abusiu i desproporcionat en relació amb el que s'ha pujat el nivell de vida: un 6%.

La resposta de l'Ajuntament va ser que ho veien difícil, però que en el proper Ple en parlarien per veure si es podia arreglar.

En el següent Ple del dia 30 de gener, la resposta fou que ja n'havien parlat i que no podien posar més diners per a la Llar d'Infants i que el augment era del 30%, cosa que pensem que continua essent abusiva.

La primera reacció dels pares va ser de negar-se a pagar, però degut a que, legalment, si ens neguem a pagar, l'Ajuntament ens pot tancar la Guarderia, i això no interessa a ningú, hem decidit pagar religiosament l'esmentat augment.

Malgrat això, els pares volem assabentar a tothom que els pares s'han hagut de fer càrrec d'una sèrie de mancances que tenia la Guarderia, com per exemple:

Posar el terra de suro i posterior manteniment.

Pintar les taules i cadires, una tanca i una caseta de fusta (feta pels pares amb la finalitat que els nens tinguessin algun espai de jocs al pati).

La majoria de les joguines existents han estat donades pels propis pares.

L'única ajuda que rep la Guarderia per part de l'Ajuntament és de 100.000 ptes. que es destinen a folis, llapissos, etc.

La queixa també es fa perquè les tres places que hi ha al poble no estan condicionades amb cap mena de distracció per a la mainada com tobogans, gronxadors, castells, etc. S'ha arribat a l'extrem que alguns nens salten la tanca de la Guarderia per poder gronxarse en els únics gronxadors que hi ha en tot el poble. Caldria pensar en posar coses per a la mainada petita.

AGRUPACIÓ DE PARES D'ALUMNES

de la Llar d'Infants En Patufet de Vilobí.

Fe d'errades

Tosquijsa número 18, pàgina 8: on diu "pallus impudicus" ha de dir "fallus impudicus".

Tosquijsa número 19, pàgina 9: on diu "marquesa de Villa-Palma de Mallorca" ha de dir "marquesa de Villa-Palma de Encalada".

LLORENS

SERVEI

RENAULT

TALLER LLORENS

Carrer Sant Narcís, 5 - Telèfon 47 30 10
17185 VILOBÍ D'ONYAR

Productors de llet *Vall d'Onyar* **S.C.C.L.**

La primera activitat del curs 91/92 del nostre Grup Lleter va ser visitar el "Saló Internacional de la Tècnica Avícola i Ramadera *Expoaviga 91*". Aquesta fira es celebra cada dos anys. Enguany es va exposar del 12 al 15 de novembre al Palau recinte de la Fira de Barcelona.

La Junta del Grup Lleter va posar a disposició de tots els socis un autocar. El sr. Enric Dalmau ens proporcionà les entrades de la fira.

La fira estava distribuïda en cinc pavellons. Un pavelló era exclusivament per a laboratoris, presentant les últimes novetats en medicaments i material veterinari. Un altre pavelló era dedicat a la maquinària ramadera: màquines de munyir, de distribució de menjar, de tractament dels fems, nous tipus d'instal·lacions prefabricades, sistemes de calefacció i un llarg etcètera. El tercer pavelló presentava tot tipus de tècniques relacionades amb el món de les aus: incubadores, sistemes de cria de pollastres d'engreix i de gallines ponedores. Un quart pavelló exposava animals de companyia: gats, gossos, peixos, llangardaixos, rates i serps, unes enormes serps de les quals vam dubtar de la seva bona companyia. A l'últim pavelló hi havia animals selectes: porcí, oví, boví, cavallar i conills.

El nostre interès estava centrat en el boví lleter. *Afrigi* (Associació de Frisona Gironina) estava present a la fira

amb diverses braves i vaques. La Junta del Grup Lleter va visitar les diferents cases de semen que estaven exposades en el recinte i va demanar les seves ofertes perquè cada any el nostre grup fa una compra bastant important.

A les cinc de la tarda, vam sortir de Barcelona tot contemplant les obres de la Villa Olímpica de retorn cap a Vilobí d'Onyar, on vam trobar les nostres vaques a punt per munyir.

SOCIS GRUP LLETER

Arcadi Busquets

ABF sport

Aquestes inicials que es veuen en molts cotxes de competició no tenen res a veure amb un sistema de frenatge (tipus ABS) sinó que són les de l'Arcadi Busquets i Frigolé. És l'amo d'un taller de preparació de cotxes que solen figurar als llocs d'honor dels campionats catalans. L'Arcadi és de Vilobí, de Can Gabastrà. Ha semblat adient fer-li una entrevista perquè se'l coneixi en aquesta faceta. En ser el principi de la temporada automovilística, sembla que hi ha més quietud.

TOSQUIJA.- Arcadi, fes-nos la teva fitxa personal resumida.

Arcadi.- Tinc 37 anys, casat i pare de dos nens. Visc a a Bescanó i treballo al meu taller d'Aiguaviva, faig de mecànic; la meua relació amb Vilobí és constant: hi tinc la família i, per tant, m'interessa tot allò que fa referència a Vilobí. Quan vaig a casa i veig la TOSQUIJA, sempre hi dono una ullada i la vaig seguint.

TOSQUIJA.- Fes un resum de la teua trajectòria professional.

Arcadi.- Vaig fer l'ensenyança primària a Vilobí amb el sr. Josep, del qual en tinc un bon record; no he fet estudis tècnics. Acabat el col·legi, el pare em va posar d'aprenent al taller d'en Miquel Farré Grau on vaig estar-hi fent una mica de tot fins anar a la mili. En tornar, vaig anar a Girona, he estat al Taller Unió, a la Renault, al Sant Cristóbal, als Tallers Girona i ara fa tres anys vaig plantar-me pel meu compte. Tinc dos mecànics i el taller ple de cotxes.

TOSQUIJA.- Aquest tipus de client que tens, dóna bon negoci?

Arcadi.- Sí, però no pas per fers-hi ric; em permet treballar en una feina que m'agrada. Ara bé: no tots els clients són corredors, potser només una tercera part, una altra tercera part són clients normals de qualsevol taller i l'última tercera part és gent que vol tenir un cotxe afinat i amb bones prestacions i que cuiden l'aspecte de seguretat. Aquí tant fem turismes com preparats per a ralli, com 4 x 4, com autocros, tot això relacionat amb l'aspecte esportiu de l'automobilisme.

TOSQUIJA.- Com hi vas entrar, en aquest tema de la competició?

Arcadi.- L'afició em ve de petit, tu mateix deus recordar que veníem al Costa Brava amb tu, a l'època d'en Pinto, en Munari, en Cañellas, i era quan en Zanini començava; això m'interessava i, en ser mecànic, vaig anar-ho seguint. Quan treballava a Girona, ja vaig anar a fer assistència a l'Alsina i poc a poc i en hores lliures hi anava entrant més, posant el cotxe a punt fent petits retocs, seguint-lo en els entrenaments i fent assistència en curses, i ja veus: hem arribat aquí on som.

TOSQUIJA.- En l'aspecte de preparar els cotxes, d'on treus la informació per estar al dia?

Arcadi.- Estic al cas de les novetats tècniques que van sortint al mateix anar a les curses, de les informacions que publica la Federació, i vaig observant molt; ara em relaciono molt amb França perquè allà han vist que la meua feina era seriosa i que fins i tot he millorat les prestacions d'algun cotxe preparat per ells. Ara puc anar amb l'Algel Ras, amb en Rattier, a la Renault France, que m'informen de les coses que surten i canviem opinions i

ABF sport

ABF sport

Guixeras, Sucarrat i Vidal, els tres guanyadors, el Marbella, i l'Arcadi, el seu mecànic.

Francesc Artigas, Arcadi Busquets, Jordi Vidal i Dani Sucarrat, tres pilots, tres campions i un sol equip, Abf Sport.

impressions. A vegades em conviden a proves i assaigs que fan. Fa pocs dies que vaig estar convidat a Chamonix en unes sessions de pneumàtics per a gel i neu. A vegades no és res concret, però sempre veus i l'assabentes de coses que potser aplicaràs més tard.

TOSQUIJA.- Digues alguns premis de cotxes preparats per ABF Sport.

Arcadi.- A l'any 89 en Ventura, el Volant RACC i n'Ambudio el Catalunya. El 89 en Vidal, el Volant RACC. El 90 el Catalunya amb l'Àlsina, i la copa Marbella. El 91 la Marbella amb en Vidal, la Copa AX amb en Paquito Artigas i el Desafio amb en Sucarrats; per aquest 92, tindrem en Sucarrats i en Vidal al Volant RACC i en Guixeres al campionat d'Espanya amb un 309 16v. Com veus sempre estic amb la gent que comença i molts són de Girona. També faig cotxes per diferents punts de Catalunya; quan són bons ja van a equips oficials que tenen els propis mecànics i tot un altre muntatge; com a preparador de privats, sóc un dels primers de Catalunya i el número 1 a Girona.

TOSQUIJA.- Quines indicacions faries als que volen anar a les carreres?

Arcadi.- Anar sempre poc a poc, per guanyar no cal

córrer; les carreres es guanyen amb el cap i no amb el peu a cops de gas, pensant on cal atacar i on cal mantenir; no serveix de res fer *scratxos* si no acabes la cursa; només la poden guanyar els que acaben. També poc a poc en els entrenaments i fixar-s'hi molt.

TOSQUIJA.- Per acabar, què me'n dius de Vilobí?

Arcadi.- Hi vinc poc però hi vinc, hi tinc la mare i la família, i a la barberia sempre a Vilobí (l'Arcadi porta una barbassa!). Me'n recordo de l'època d'aprenent amb en Miquel que tant s'havia de soldar, com picar o reblar, com canviar i arreglar peces de cotxes o de tractors o d'eines de pagès; i això em va servir de molt. Ara, a vegades cal fer soldadures i acoblaments i invents per estar dins del reglament de la competició, i jo ja tinc experiència en fer muntatges i em ve d'aquella època.

Des de TOSQUIJA, desitgem molta sort a l'Arcadi tant a nivell personal i professional com d'èxits dels cotxes preparats per ABF Sport. En tot cas, una persona de Vilobí que molts recordem deixa ben alt el nostre pavelló tant a nivell català com estatal.

LLUÍS BALL-LLOSERÀ

*Coneguem
els nostres escriptors*

Montserrat Roig

Montserrat Roig va néixer a Barcelona l'any 1946 i va morir, malauradament, el dia 10 de novembre de l'any passat. La seva mort imminent era ja sabuda des de feia uns mesos; tot i això ens va consternar.

Montserrat Roig formava part de l'anomenada "Generació dels anys 70". En aquest grup, s'hi apleguen un munt d'escriptors que han nascut i s'han format durant la postguerra: Baltasar Porcel, Terenci Moix, Jaume Fuster, Robert Saladrigas i Maria Antònia Oliver. Tots ells han estat marcats pels canvis socio-polítics dels anys 50-60 i han maldat per ser professionals de la literatura; tots han hagut de dependre d'altres professions com l'ensenyament o el periodisme per guanyar-se la vida, tanmateix. En començar la seva tasca ja van advertir la crisi que patia el realisme històric i psicològic el qual esdevenia encara el model novel·lístic vigent, per això van intentar deslligar-se'n poc a poc i buscar altres alternatives. No era fàcil.

Montserrat Roig va estudiar teatre a l'escola Adrià Gual i romàniques a la Facultat de Filosofia i Lletres de Barcelona. Es va introduir a la literatura a través del periodisme, la qual cosa no va deixar de fer mai; qui no recorda la seva columna diària a l'Avui? La seva primera obra va rebre el premi Víctor Català l'any 1970: *Molta roba i poc sabó... i tan neta que la volien*.

S'introdueix així en el món literari i publica *El temps de les cireres* (premi Sant Jordi); *L'hora violeta* (1980); *L'òpera quotidiana* (finalista del premi Ramon Llull, 1982); *La veu melódica* (1987); i la seva darrera obra *Digues que m'estimes encara que sigui mentida* (1991) entre d'altres.

Montserrat Roig parteix de la realitat quotidiana per muntar els seus móns novel·lístics. Les seves obres narren el món que l'envolta i alhora les seves preocupacions i els traumes que la guerra i la postguerra van deixar en els joves del moment. El seu realisme, tal com ens diu Teresa Muñoz en el seu article "Les darreres aportacions en la narrativa", dins de *Història de la literatura catalana* de l'editorial Edicions 62, va més enllà del mer realisme i hom pot trobar elements psicològics, poètics i simbòlics que l'acosten a la línia de l'obra rodorediana.

Hem perdut una gran dona i una gran escriptora, però ja mai ningú ens podrà prendre la seva obra, els seus articles. Ella restarà en la nostra memòria i l'enyorarem. Adéu.

MERCÈ RABIONET

Castells de Catalunya

Castell de Pontós

Si anem de Girona a Figueres per la carretera general, poc després de passar per Bàscara (Tosquija no.7) trobarem el trencant que va a Pontós. Dalt d'un puig hi ha el "veïnat del castell", un grup de cases construït on podem veure les restes del castell de Pontós, que des d'aquí dalt dominava el pas del Fluvià.

El castell era de planta rectangular molt allargada, adaptada a la forma del puig on es troba.

Del castell se'n conserven alguns panys de paret i una estança amb base un xic atalussada i amb rengleres d'espitlleres. Bona part de l'edifici, el qual s'havia mantingut fins aquest segle, va servir de pedrera per construir edificis moderns. Cal destacar el pou del castell que encara es conserva i té una fondària d'uns 40 metres, i segons la gent del poble el fons és com una plaça on pot girar un carro. Al costat del pou hi ha una cisterna (on hi ha amagada una cabra d'or que hi van deixar els moros... quan fugien del lloc).

Vista general del castell de Pontós.

El castell de Pontós va néixer com a defensa de la casa de Besalú a la frontera oriental amb els comtes d'Empúries, i la seva història va molt lligada a la de Creixell.

L'any 1087 Aimar de Pontós va ajudar el comte de Barcelona a lluitar contra els sarraïns. El castell, però, no va tenir una veritable importància militar fins l'últim terç del segle XIII. L'any 1209, Dalmau de Creixell va vendre per 2.800 sous barcelonesos els drets del castell al seu germà Arnau, bisbe de Girona. L'abril de 1340, el rei Pere el Cerimoniós va incorporar a la corona el castell de Pontós juntament amb

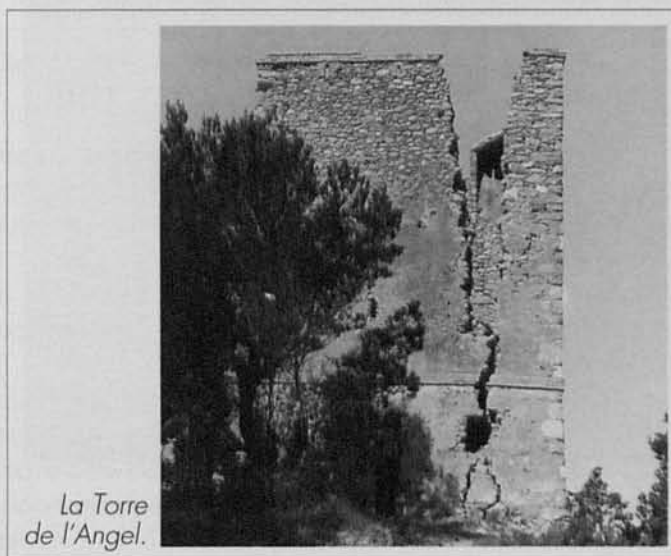

El pou i el poble de Pontós al fons.

els de Creixell i de Borrassà. El 16 de febrer de 1381, Francesc de Sagarriga va comprar el castell i el terme pel preu de 150 florins d'Aragó. I fins a finals del segle XVI va estar vinculat a aquesta casa. Més modernament, l'any 1808, el castell fou escenari d'una topada entre les tropes franceses de Saint-Cyr i l'exèrcit d'Alvarez de Castro.

A pocs quilòmetres del castell, hi ha la "Torre de l'Angel", que era el telègraf òptic i servia de connexió visual amb el castell.

ALBERT SALA I VALLS

La Torre de l'Angel.

EL racó del rodamón

Montblanc

Hi ha indrets on el pas del temps ha deixat un pòsit d'història i de noblesa que encara avui traspua a cadascun dels seus racons.

Montblanc, capital de la Conca de Barberà, és un d'aquests indrets afortunats on la vida moderna transcorre en la serenor dels seus carrers, que són herència de l'Edat Mitjana, quan Montblanc era la setena població més important de Catalunya.

Deixant a part la història, maldaré per fer-vos-en cinc cèntims del que podeu trobar passejant pels seus carrers i carrerons.

Per arribar-hi, podem agafar l'autopista que va a Lleida i que ens deixarà a Montblanc mateix. El millor, però, és anar amb calma i descobrir el paisatge més de mica en

Montblanc des del Pont Vell.

mica. Podem anar a Tona i allà agafar la carretera que va a Santa Coloma de Queralt, ja a la Conca de Barberà, on podem parar una bona estona i estirar les cames tot passejant sota els curiosos porxos de la plaça Major i visitar la part vella. Després podem continuar fins a Montblanc, això sí, cal no tenir pressa perquè el paisatge es mereix ser contemplat.

En arribar, la primera sorpresa és descobrir la silueta dels seus 1.500 metres de muralla i torres, perfectament conservades. Si entrem pel Pont Vell, ho farem alhora pel carrer Major, que fou una via romana. El més recomanable és anar primer de tot a la plaça Major, on hi ha l'oficina

La muralla.

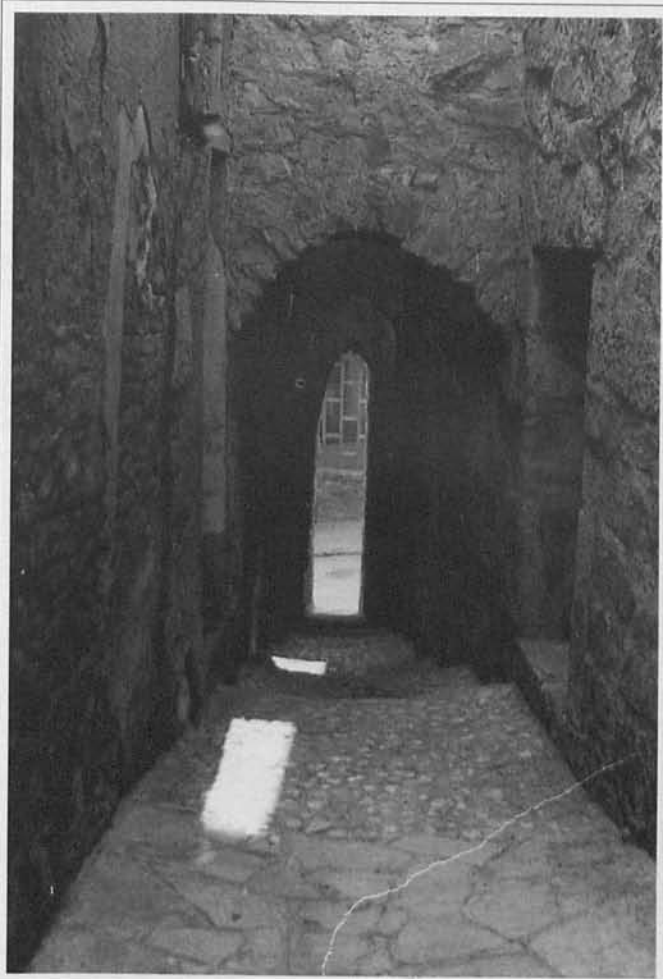
de turisme, i amb el plànol a la mà descobrir poc a poc els seus encants. Sense moure'ns de la plaça Major, podem veure l'Ajuntament i, al costat, sota els porxos de cal Malet, encara hi ha, fetes en pedra, les mesures oficials de gra: la quartera i tres quartans. Amunt i avall, anirem trobant els nombrosos casals nobles, el palau reial, les esglésies i els convents, parant especial atenció a la de Santa Maria la Major, on hi ha un notable orgue del segle XVIII. Descobrirem l'encant del call i la curiosa torre dels cinc cantons.

Si fem la ronda a la muralla - construïda l'any 1366, quan era rei Pere el Cerimoniós, i que és l'obra militar

Plaça porxada a Santa Coloma de Queralt.

A l'atenció de l'usuari

Sarral, el Call.

medieval més important de tot Catalunya - observarem que totes les torres estan construïdes només amb tres cares.

Com que caminar i badar cansa i fa venir gana, podem anar a l'Hostal Ducal, on es pot menjar i dormir.

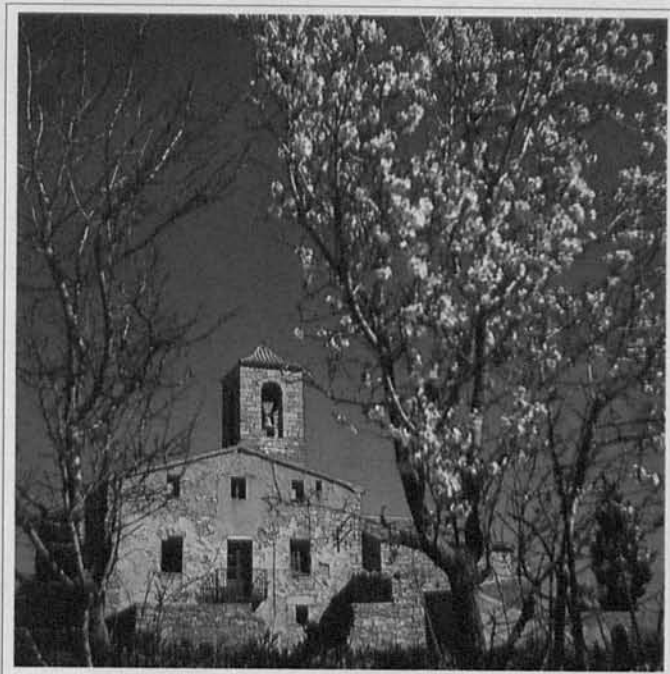
De tornada, és obligat parar a Sarral, on comprarem bon vi al celler cooperatiu, i molts objectes d'alabastre, que és la indústria principal del poble. Veurem el carrer dels jueus -exquisit - i, als afores, la Resclosa Romana. Rocafort de Queralt també ens ve de pas i val la pena fer-hi una visita, i si volem fer un xic més de volta podem anar fins a Savallà del Comtat (Tosquijsa número 17) i a Albió, on fan un magnífic formatge artesà ideal per acompanyar el vi de la comarca.

Sarral, la resclosa romana.

Quan contemplem els esplèndids paisatges d'ametllers florits, ens direm que ha estat un encert visitar la Conca de Barberà a la primavera, i segur que hi voldrem tornar.

ALBERT

Albió. La primavera és una bona època per visitar la Conca de Barberà.

*La salut,
un hàbit*

A l'atenció de l'usuari

Tal com parlàvem a l'escrit del mes de desembre, el sistema sanitari i la Sanitat en conjunt prenen un enfocament diferent al que ha tingut durant anys. S'introdueixen termes com "visita programada" i "visita espontània", fins fa poc no utilitzats.

S'anomena "consulta programada" la consulta amb citació prèvia indicada per qualsevol professional sanitari o bé a petició del propi pacient.

Les "visites programades" són, especialment, les visites de seguiment dels pacients amb malalties cròniques i aquelles activitats preventives que ho requereixin.

En canvi, la "visita espontània" és aquella consulta sol·licitada per l'usuari que desitja ser visitat el mateix dia.

Per tal de garantir la màxima accessibilitat dels usuaris als serveis, siguin mèdics o d'infermeria, existirà un horari de recepció de les sol·licituds de consulta espontània (9 a 11 hores matí), que es podrà fer personalment o bé trucant per telèfon al dispensari (47.41.12), de dilluns a divendres.

El lliurament de receptes es farà de 9 a 12 hores.

L'horari de consulta queda fixat de la següent manera:

Metge: 9 a 11 hores, visita programada

11,30 a 14 hores, visita espontània

Infermeria: 9 a 11 hores i 12,30 a 14 hores, visita programada

11,30 a 12,30 hores, visita espontània (injectables)

Pediatria: 8,30 a 10,30 hores: visita programada

11 a 13 hores: visita espontània

A partir del dia 10 de febrer, tots els nens fins als 14 anys (inclosos) poden anar de visita amb la pediatra de Cupo al Cap de Santa Coloma. Per a la visita programada (revisions, controls...) cal demanar hora anticipada trucant al telèfon: 84.12.08. Per a la visita espontània, només cal agafar número al mateix dispensari de Santa Coloma.

A partir del dia 23 de març hi haurà un mòdul d'extracció i recollida de mostres per anàlisis clíniques.

Horari: dimecres de 9 a 10 hores al Consultori de Vilobí.

- A. T. SMITH -

OLGA MARQUÈS
ATS de Vilobí

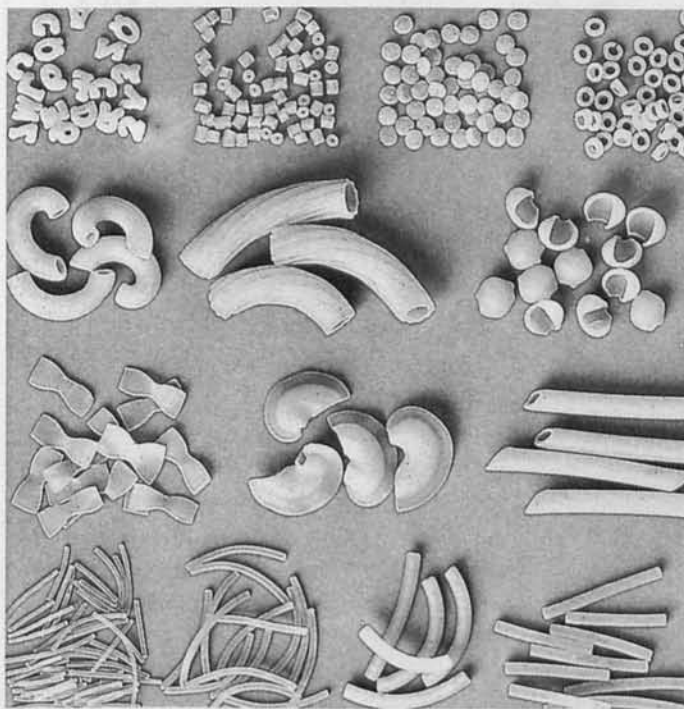
Fideuà

Plats olles

Entre els mesos de gener i març, s'ha portat a terme al laboratori de l'escola de Vilobí un curs de cuina per la Montserrat Rusalleda.

A l'apartat de *Plats i olles*, sempre he intentat que hi hagi col.laboració de gent de fora de la revista i, tal com ja havia fet en altres ocasions que hi havia hagut un curs de cuina, he demanat a la professora la seva aportació en aquest espai.

La recepta que ens dóna és la *Fideuà*.

Fideuà (fideus amb sèpia i cigales)

Ingredients:

500 gr. de fideus
300 gr. de sèpia
4 cigales grosses
150 gr. de pèsols
150 gr. de cebes
4 tomates madures
150 cc. d'oli
2 dents d'all
25 gr. d'ametlles torrades
julivert
safrà
2 galetes
sal
caldo de peix

Elaboració:

Poseu l'oli en una cassola de fang. Quan sigui calent, poseu-hi la sèpia tallada a trossets fins que quedi una mica daurada. Traieu-la i en el mateix oli sofregiu la ceba. Quan estigui, afegiu-hi les tomates fetes puré. Deixeu-ho coure. Després poseu-hi el caldo de peix, deixeu que bulli i afegiu-hi la sèpia, els pèsols i els fideus. Quan faci 10 minuts que cogui, afegiu-hi la picada: ametlles, alls, julivert, safrà i les galetes.

Uns 5 o 7 minuts abans d'acabar poseu-hi les cigales.

PILAR FALGUERAS

PROMOCIONS
PUJOL, S.A.
CONSTRUCCIONS

**ELECTRODOMÈSTICS
I VIDEO PUJOL**

Sant Antoni M. Claret, 6 - Tel. 47 31 32 - 47 32 52
17185 VILOBÍ D'ONYAR

Gent que va endavant

Parlant amb la Joana! (Quin sidral)
 "Les enquestes perquè siguin immortals no han de ser eternes".
 No cal presentar-la, tothom sap on és ca la Joana a Vilobí. Si algú no sap qui és aquesta noia, només cal que ho preguntis als nens de l'escola. Ja fa 3 anys que és entre nosaltres, ven "chuches", revistes i coses de llibreria. Ah! I ha sabut trobar un lloc estratègicament situat.

La Joana ven moltes revistes que podem veure exposades i és per això que hem pensat de fer-li una entrevista (xerrar una mica amb ella seria més exacte) i així prendre el pols de l'interès que tenen les revistes a Vilobí segons el seu criteri.

Nascuda a Sant Martí, a La Selva, viu ara a Vilobí i té 29 anys. En fa tres que es dedica a comerciant però abans va fer altres feines com treballar a l'empresa d'escuradents, i també va fer de dependenta a una pastisseria. La Joana Pèlach, així es diu, ens ha rebut amablement a la seva botigueta, seu de la seva petita empresa. Així doncs, comencem Joana:

1.- La pregunta tòpica, els botiguers neixen o es fan?

R.- Es fan.

2.- Creus que tens un públic fidel o compra quan hi ha un tema interessant?

R.- Tinc un públic molt fidel.

3.- Nosaltres volíem saber si es compren gaire aquelles revistes que s'anomenen "prohibides".

R.- No massa.

4.- Explica'ns alguna anècdota, que segur que te n'han passat.

R.- Doncs sí: una tarda passejaven quatre nois amb mala pinta. Ens vam espantar, vam tancar la botiga i vam anar a Can Ginesta; i resulta que eren d'un conjunt de rock que venien per aquelles famoses hores de Rock Català.

5.- Quin projecte tens de cares al futur?

R.- Tenir una botiga més gran.

6.- Creus que hi ha revistes per a tots els interessos?

R.- Sí, miro de contentar a tothom.

7.- Quantes revistes arriben a la setmana?

R.- Unes 200.

8.- Quina és la revista més venuda?

R.- Motociclisme i Lecturas.

9.- Quina és la revista més comprada pel jovent?

R.- Ragatza.

10.- Quina és la revista més comprada pels adults?

R.- Cap, prefereixen el diari.

11.- Quines són les revistes més venudes del cor?

R.- Lecturas.

12.- Quina és la revista més còmica?

R.- El Jueves.

13.- Què hi diu la Sandra?

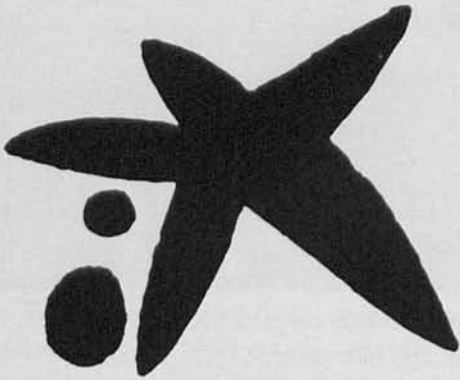
R.- Ah, sí! Ella serà la botiguera més maca del món.

Caixa de Girona

Plaça Nova, 11 - Telèfon 47.32.37

VILOBÍ D'ONYAR

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Oficina de **PALAU SACOSTA** - Girona (270)

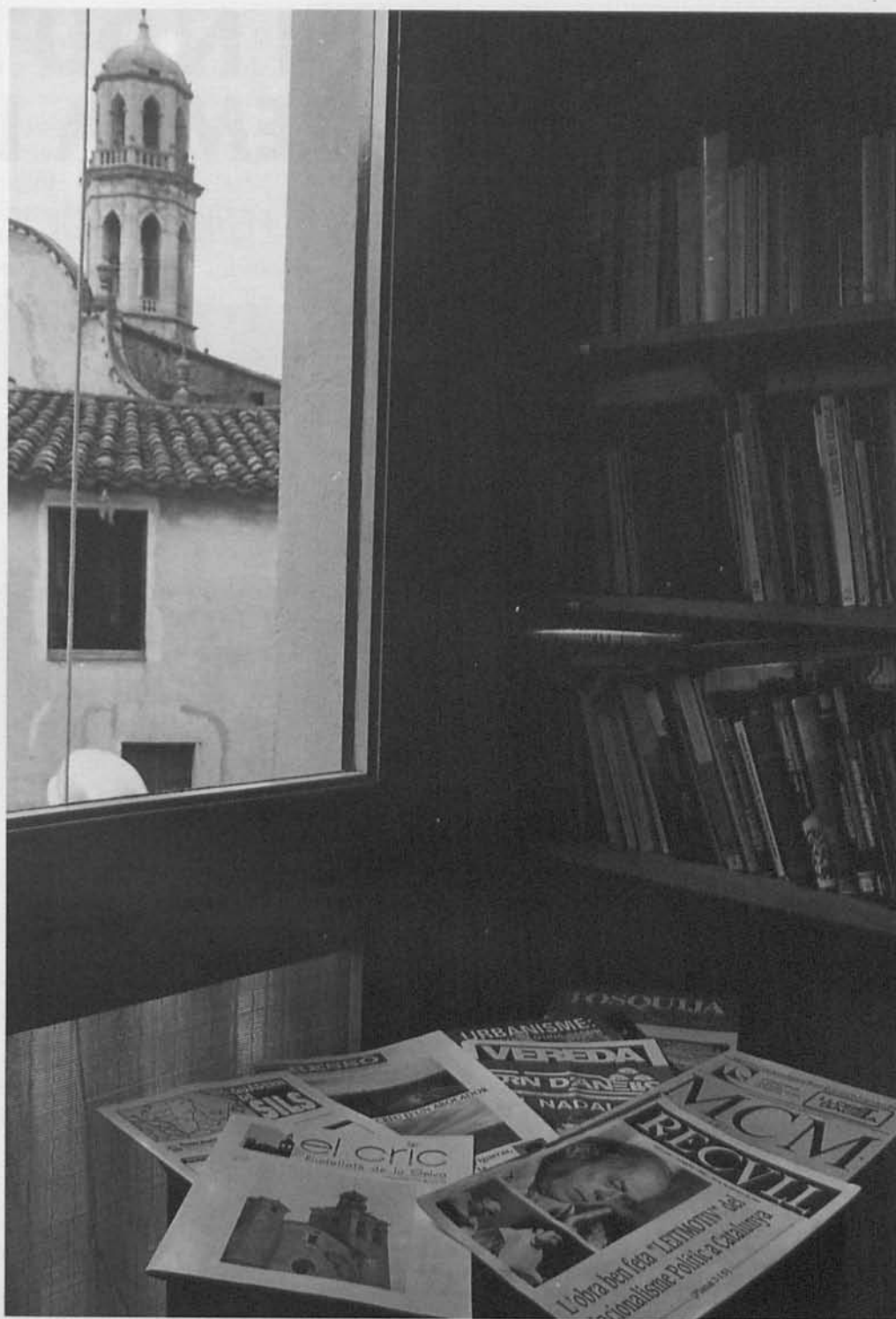
C. Marquès Caldes de Montbui, 37 - Tels. 20.52.86 - 20.51.13

CAJA DE MADRID

Travessia Casa de la Vila, 2

VILOBÍ D'ONYAR

UN NOU MODEL DE PREMSA LOCAL?

Carles Sapena

REVISTES DE LA SELVA HISTÒRICA

Rosa Sanglas

NOU REVISTES LOCALS DE LA SELVA

Ressó

Lloret Gaceta

Recull

Vereda

Forn d'Anells

Quadern de Sils

Llum i Guia

El Cric

Pels Pèls

LA PREMSA LOCAL

UN NOU MODEL DE PREMSA LOCAL?

EL FENÒMEN DE LES REVISTES LOCALS

Els mitjans de premsa local i comarcal (les revistes de poble, *tout court*) s'han caracteritzat des de sempre i de forma generalitzada per ésser creades i impulsades des de la societat civil.

Aconseguir la capçalera d'una publicació, per més modesta i tronada que fos, ha estat l'afany perseguit pels més variats col·lectius lletraferits, il·lustrats i/o progressius del nostre país. Amb més o menys dignitat, aquestes publicacions han estat instruments idonis per a crear opinió, canalitzar inquietuds socio-culturals, esdevenir una plataforma de crítica i denúncia envers el seu àmbit immediat i finalment erigir-se com a grup de pressió. Tot això, naturalment, en funció de l'acollida dispensada pel públic en general i ben especialment pels particulars devots i simpatitzants de la tendència patrocinada. Jugant-hi tanmateix

un paper de primer ordre, les filies i les fòbies que puguin suscitar llurs redactors.

El fenomen s'ha anat reproduint amb més o menys profusió i vitalitat, sempre condicionat per tres extrems: la constància voluntarista dels col·laboradors, les

DOSSIER ECOLOGIA

octubre 1991

número 18

situacions politico-governamentals i les conjuntures econòmiques. Tot això sumat a les problemàtiques específiques i pròpies de cadascun dels mitjans, atesa l'àmplia i heterogènia gamma de models periodístics, règims de propietat, sistemes d'organització i gestió, principis fundacionals, ambicions i dèries personals dels editors i el to ideològic que els mantenen dempeus.

En algun cas, les edicions locals es completen, amb concurrència d'oferta, amb qualsevol mitjà de titularitat privada d'interès comercial i l'òrgan de propaganda del respectiu ajuntament.

Aquesta manera de fer, però, recentment ha donat pas a l'aparició d'un nou model basat en la col·laboració mixta entre la societat civil i els ajuntaments. Fenòmen que encara s'ignora per part de les administracions públiques d'ordre superior, els estudiosos de la comunicació i els professionals del patrimoni escrit i documental.

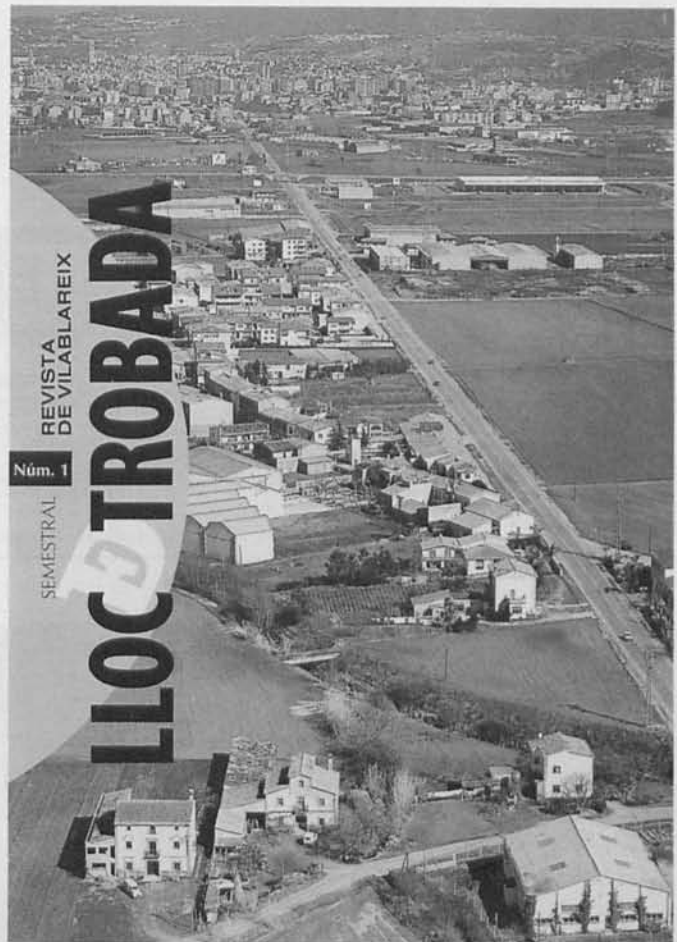
Aquestes revistes han nascut de la conjunció de dos interessos. D'una banda, les ganes de fer de determinats ciutadans sense haver d'assumir riscos econòmics —causa principal de tots els fracassos experimentals en aquest camp— i d'altra,

permetre a l'ajuntament de disposar, amb garanties de continuïtat, d'un mitjà de comunicació superador de l'insípid butlletí municipal.

Uns hi aboquen el seu treball, els altres el capital necessari. La qüestió, però, és saber què hi guanyen i què hi perden les parts d'aquest pacte tàcit. En aquest sentit, i sense afany de generalitzar, ateses les particularitats que els distingeixen, a partir de les experiències en curs es constaten unes notes definitòries.

Els ciutadans erigits com a cos de redacció d'aquests mitjans, com hem dit, gaudeixen d'una absoluta despreocupació pel que fa a l'economia, però és precisament en aquesta tranquil·litat on rau el handicap essencial: el tribut permanent envers el consistori editor i, a l'ensens, el perill d'ésser confosos en un compromís no volgut.

De la lectura de les pàgines dedicades a la vida local es pot deduir

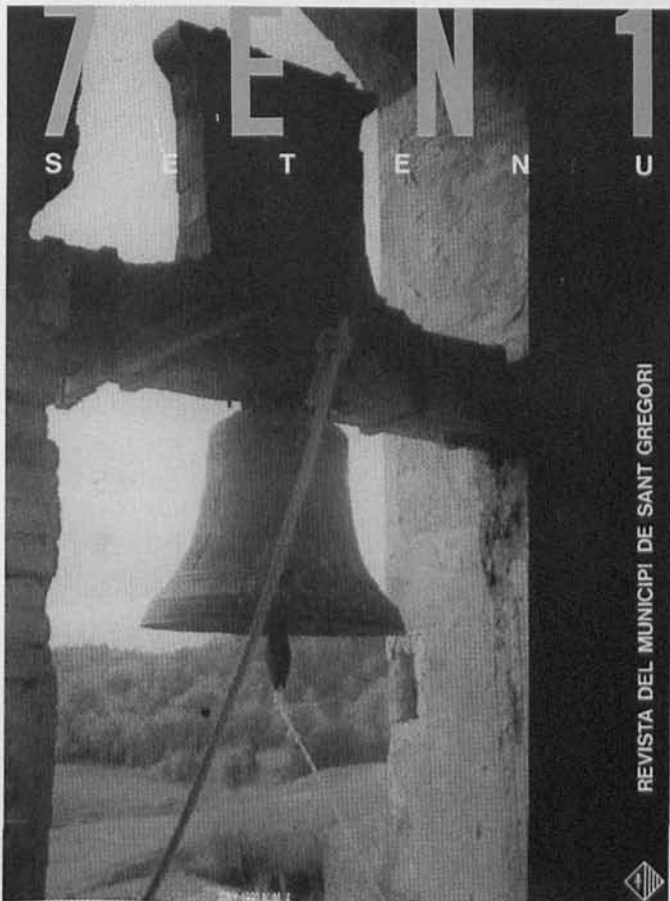
ben fàcilment que en aquell poble no hi ha problemes, tensions o neguits, o bé estan perfectament controlats i en vies de la millor solució; vet aquí la servitud del model. El vessant positiu és el de poder mantenir un vehicle d'expressió —això sí, forçosament *ligh*— però amb possibilitats evidents per a desenvolupar un treball seriós d'identificació cultural. Per a l'ajuntament, tot són avantatges: credibilitat democràtica i control del producte, prestigi institucional, aparador llegítimat amb cultureta. D'inconvenient, només un: pagar religiosament.

A l'hora de judicar la credibilitat i honradesa d'aquestes experiències, el seu possible efectisme formal no ens ha de fer perdre la prevenció necessària per a plantejar-nos sempre el resultat de la tensió dialèctica subjacent: possibilisme cívico-cultural o *merchandising* electoral?

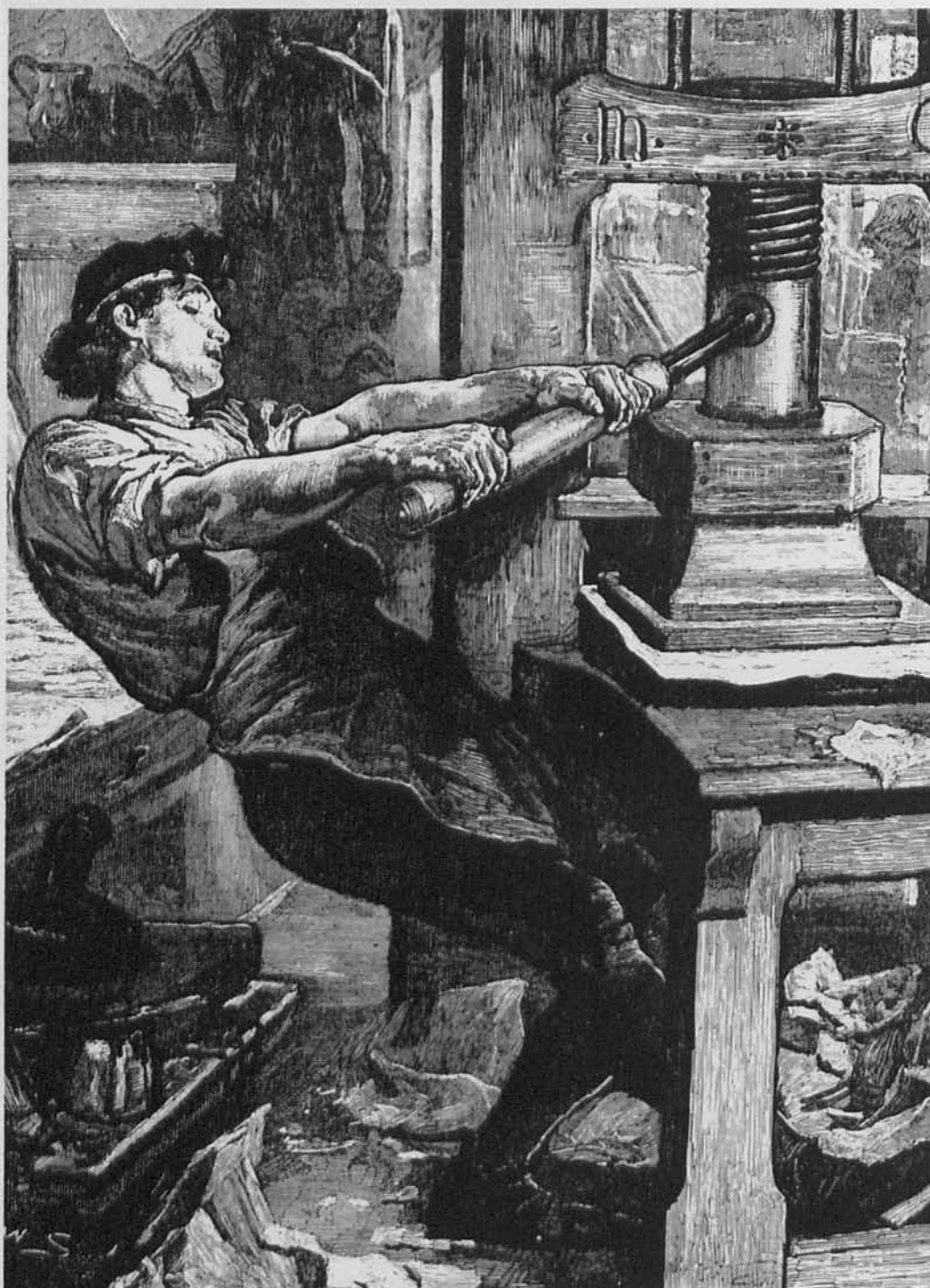
Les limitacions de l'intent arriben a casos extrems quan la representació popular de signe voluntarista resulta substituïda per empreses productores, invalidant així el model participatiu per arribar al pur despotisme il·lustrat: tot per al poble però sense el poble.

Vet aquí alguns dels símptomes que traspuen aquests mitjans fins al moment present.

CARLES SAPENA

BREU SÍNTESI DE REVISTES FETES AQUÍ

Sense voler ser massa exhaustius i abans d'endinsar-nos en el tema de les revistes locals, voldríem fer una breu incursió pel que ha estat la tradició de la premsa a la comarca*.

La població pionera en aquest tipus de premsa local fou Lloret de Mar, on l'any 1885 aparegué per primera vegada "El Lloretense" que, bàsicament, oferia informació de la vila al costat d'articles culturals i d'opinió. Durà quinze mesos. L'any 1893 sortí el "Distrito Farnense" i tres anys més tard, el 1896, "El Porvenir". Aquestes tres publicacions sorgides al segle passat configuren l'inici de la premsa selvatana.

Ja en el nostre segle, apareixen revistes i altra mena de publicacions a diferents pobles, amb tendències, periodicitat, format i durada ben diversos però totes amb un mateix denominador comú: la inquietud cultural i el desig de comunicació.

(*) Nota bibliogràfica: Informació recollida d'un treball de Lluís Costa i Fernández, publicat a Plecs d'Història Local número 32, abril de 1991. Diputació de Barcelona/ L'Avenç.

Tot seguit presentem, a manera d'índex, el ventall de títols i anys que hem pogut conèixer i les poblacions on sorgiren.

Any I Santa Coloma de Farnès, 25 de Febrer de 1922 Núm. 13

Consell de redacció de Pels Pèls d'Anglès, en «l'estage» de treball a Sant Pere de Rodes, estiu de 1990.

Destaquem tres èpoques ben diferenciades i llurs característiques més destacables:

Precedents històrics:

- curta durada
- el català com a llengua
- publicacions de poca extensió

El franquisme:

- censura rigorosa
- ofegament de la llibertat d'expressió
- repressió del català
- lluita heroica d'algunes publicacions per sobreviure.

La consolidació:

- liberalització de continguts
- en molts casos, dependència econòmica d'alguna entitat o associació local
- forta embranzida en general

Amer

- 1910-1911 "La razón"
- 1978 "Ress"
- 1980 "Esplet"

(Aquestes dues últimes impreses amb multicopista sota la iniciativa del Casal Parroquial)

- 1988 "Pels pèls"

(conjuntament amb Anglès, La Celler, Osor i Les Planes)

Anglès

- 1949 "Juventut"
- 1953 "Boletín de la Sociedad de Pescadores Deportivos de Anglès y comarca"
- 1956 "Antena"
- 1988 "El butlletí de l'Associació Sardanista i cultural Floricel"
- 1988 "Pels pèls"

Arbúcies

- 1927 "El Baix Montseny"
- 1934 "La Riera"
- 1935 "La Vila"
- 1979 "Perxada"

Blanes

- 1906 "La Selva"
- 1920 "Recull"
- 1930 "Acció"
- "Aurora"
- ?
- "Revista médico rural"
- "Atalaya"
- 1982 "Els Piteus"

Breda

- 1922 "Butlletí del Casal Nacionalista Bredenc"
- 1991 "Vereda"

Caldes de Malavella

- 1929 "Thermas"
- 1934 "El Crit de la Selva"
- "Sense cridar"

AIRES LLORETENCOS

Periòdic quinzenal de literatura, art i humor i d'informació local
Surt els dies 1 i 15 de cada mes. Redacció i administració: Passeig de Mn. Verdaguer, núm. 5 - pis

Any 1

Lloret de Mar, 1.er d'octubre de 1933

Núm. 1

Any 1 Santa Coloma de Farnés, 11 de Maig 1919 Núm. 5

5^è FARNÉS

1976 "El Brollador" (a partir del 1977
juntament amb AAW de Cassà)

Cassà de la Selva

1903 "Ecos Juveniles"
1934 "L'Os"
1936 "Horitzó"
1944 "Llum i Guia"
1963 "Drecera"
1983 "La Busca"
1985 "Què passa"

La Cellera

1935 "Albada"
1950 "Hogar"
1963 "La voz"
1988 "Kakau au Cau"
1988 "Pels pèls"

Fornells de La Selva

1984 "Forn d'Anells"

Hostalric

1916 "Praetorium"
? "El Eco de Hostalrich"

Lloret de Mar

1885 "El Lloretense"
1893 "El distrito farnense"

Any 1 - Núm. 12 - Diumenge, 25 d'octubre del 1936

PUBLICACIO SETMANAL

La Veu

PREU: 15 CENTIMS

del Poble

PORTANTVEU DE LA FEDERACIO DE SINDICATS AGRICOLES COOPERATIUS DE LA COMARCA DE LA SELVA.

Redacció i Administració: Carrer J. Verdaguer, 5 - Santa Coloma de Farnés

RECVIL

/ SETMANARI D'INFORMACIO LOCAL /

 REDACCIO I ADMINISTRACIO:
 Carrer Fra Roig Jalpi, 1.

 SUBSCRIPCIO:
 Any, 9 pesetes - Trimestre, 2'25
 Número solt, 20 cts.
 PAGAMENT PER ENDAVANT

 ESQUELS MORTUORIS: - 10 ptes. plana seneca
 mitja plana 20 ptes.
 ANUNCIS A PREUS DE TAVILA

LA VOZ DE LA SELVA

Organo de la Unión Patriótica

BOLETIN INFORMATIVO DE LA JUNTA DEL MILENARIO DE SANTA COLOMA DE FARNES

AÑO 1

ABRIL DE 1949

NUM. 1

PORTICO

A fines de enero del año 950, el Obispo de Gerona, Gotmar, acompañado de lucido séquito de clérigos y probombres, consagraba solemnemente la iglesia de Santa Coloma en el « Valle de Farnés ».

a la sombra de la cual se abrigaba un pequeño caserío que debía ser la cuna de nuestra actual ciudad, cabeza de la Selva y de las Guillerías. La munificencia del Obispo Gotmar dotaba adecuadamente la iglesia de Santa Coloma con rentas que aseguraban su conservación y desarrollo. ¡ Solemne momento fundacional, consagrante, erigidor de pueblos, momento del que ahora se cumple precisamente el milenario ! ¡ Como debían alegrarse y conmovirse las concavidades de estas montañas y florestas del valle de Farnés ! Pronto la torre de un campanario se elevaría como un mástil en una nueva embarcación y los suaves acentos de las campanas, ora alegres, ora plañideros, hablarían un lenguaje del cielo a los habitantes de Santa Coloma de Farnés, y ayudarían a elevar su corazón, en medio de las fatigas del diario ajeteo. Un nuevo enjambre cristiano venía aquí a libar las mieles de la patria renacida, después de ásperos días de guerra e invasión, ahora ya el viril fragor de los yunques y de los martillos, con el canto de los tejedores de cáñamo, vendrían a dar nuevos acordes a la vida agreste de los « bosquerols » y carboneros, o a la idílica flauta del pastor que seesteaba por los prados y majadas del valle.

Días nuevos se acercaban para Cataluña, pequeño núcleo de condados que iban tan solo del Llobregat al Pirineo y al mar. La morisma, que antes se había paseado insolentemente por nuestros caminos, que había saqueado nuestras poblaciones y casales, empezaba ya a retirarse en franca derrota, aún probaría alguna embestida en el condado de Barcelona, pero sería la última prueba. La Iglesia y los Condes sentían el renacer de la Patria y a mediados del siglo X un afán fundacional daba nueva vida a las tierras, ya seguras y pacíficas, de los condados de Gerona y Vic.

Esta fué la hora de eclosión y nacimiento que la divina Providencia reservaba para nuestra querida ciudad de Santa Coloma de Farnés. A nosotros nos corresponde, en la feliz ocasión de este milenario, hacernos dignos de los ideales que movieron la pródiga mano de aquellos lejanos fundadores.

José M.º MILLÁS VALLICROSA

- 1896 "El Porvenir"
- 1907 "Salud y República"
- 1908 "El librepensador"
- 1901 "Sindical"
- 1918 "Justicia"
- 1919 "El Precursor" (administració a Vidreres)
- 1929 "Infancia"
- 1933 "Aires Lloretencs"
- 1956 "Tramuntana"
- 1975 "Lloret Gaceta"
- 1982 "Endavaní"
- 1987 "Aires de Marina"
- "Viure i veure a Lloret de Mar"

Riudellots

- 1982 "El Cric"

Sant Hilari Sacalm

- 1901 "L'Estiuada"
- ♀ "La veu de les Guilleries"
- 1921 "Jesús de Praga i Sant Hilari"
- 1922 "Llirioia"
- 1928 "Guia Estiuenca"
- 1980 "Terra"
- 1983 "Temps"

Santa Coloma de Farners

- 1906 "Memorandum"
- "La Selva"
- 1907 "Llevor"
- 1914 "Comarca Selvatana"
- 1919 "La Veu de la Selva"
- 1933 "L'Agricultor"
- 1968 "Ressó"
- 1982 "Ben paït"
- 1991 "Selva Còmic"

Tossa de Mar

- 1965 "Turissa"
- 1977 "Quadern d'Estudis Tossencs"

Vidreres

- 1919 "El Precursor"
- 1977 "La Taula del Racó"

Vilobí d'Onyar

- 1987 "Tosquiija"

REVISTES LOCALS DE LA SELVA

NOU REVISTES DE CASA NOSTRA

Passem, tot seguit, a les revistes que avui s'editen als pobles de la Selva Històrica, presentades pels seus propis responsables. Un a un donen resposta a un seguit de qüestions que la redacció de Tosquija ens havíem plantejat. A tots ells volem agrair la seva amable col.laboració.

Revista: **Ressó**. Santa Coloma de Farners.

Edita: Associació Ressó.

Pretén: Informació local-comarcal.

Simbolisme del nom: Sorgí del propi significat del nom i també per eliminació, perquè al principi li volíem posar altres noms, però tots estaven ja enregistrats. De Ressó no n'hi havia cap.

Tiratge: 800 exemplars.

Format: 21,5x31,5 cms.

Número habitants: 8.000.

Periodicitat: mensual (11 números/any). Un d'ells és l'extra Festa Major i correspon al d'agost/setembre.

Mitjana de pàgines: 28.

Finançament: subscripcions, venda llibreries, publicitat i subvencions (no pas tots els anys) de la

Diputació de Girona i la Generalitat.

Antiguitat: Agost 1968 (24 anys).

Altres publicacions al municipi: Els "Quaderns de La Selva" i "Selvacòmic".

Antecedents de publicacions: "La veu de la Selva". El "Ben paït" era una revista que només va treure un número.

Altres informacions:

Les nostres fons documentals són directes o oficials. Directes des del punt de vista que anem a informar-nos amb les persones afectades directament pel tema en qüestió. Oficials com ajuntaments, policia i els diversos departaments de la Generalitat.

Pels temes de menys interès o purament anecdòtics, utilitzem altra premsa, diaris sobretot.

Les fotografies són fetes pels membres de la redacció o per alguns fotògrafs locals professionals, i també n'hi ha del nostre arxiu.

Les col.laboracions són acceptades per publicar-les i es guarden en un arxiu. Aquestes són, però, espontànies.

Dibuixos i vinyetes: gairebé dels seus inicis, la nostra revista ha comptat amb un còmic propi, amb una continuïtat mensual. Només els tres últims números manquen d'ell per raons personals del dibuixant. Però la història queda a mitges i aviat tornarem a agafar el fil.

L'arxiu de la revista consisteix en un arxiu de retalls agrupats en carpetes temàti-

ques. També es guarden els originals de cada número.

Disseny i compaginació: es fa mitjançant ordinador pel programa informàtic "Page-Maker", que vam incorporar fa un parell de mesos.

Revista: **Lloret Gaceta**.

Lloret de Mar.

Edita: Pedro Morón López.

Pretén: Informar de coses de Lloret.

Simbolisme del nom: Lloret Gaceta perquè era feta originàriament tipus gaceta.

Tiratge: 1.000 exemplars per a uns 6.000 lectors.

Format: Tamany foli, textos bilingües, en blanc i negre i portada a dues tintes.

Número d'habitants: Uns 18.000, amb difusió limitada a Tossa, Malgrat, Blanes i Barcelona.

Periodicitat: Quinzenal amb quatre extres.

Mitjana pàgines: Són 24 i variables els extres.

Finançament: Subscripció, venda i publicitat.

Antiguitat: Aquest any 1992 en farà 18 anys.

Santa Coloma de Farners.

Altres publicacions: Cap més; butlletins de clubs i associacions.

Altres informacions: Lloret Gaceta és totalment independent tant en els apartats de direcció com de finançament i distribució: s'autofinança. Si hi ha pèrdues, són cobertes per l'editor.

La revista no té aportacions econòmiques institucionals de cap tipus de manera regular i periòdica. S'han rebut subvencions puntuals que arriben al 1% del pressupost anual que puja a uns 6 milions de pessetes.

L'ajuda municipal és concreta en la cessió del despatx on hi ha la seu, la direcció i l'administració.

Les subscripcions representen un 30% del pressupost, són anuals i, per un rebut únic, inclou els números extrems.

La venda per quioscs i llibreries cobreix un 50%, al preu de 150 pts els números normals i 250 els números extrems.

La publicitat representa un 20%, que en el cas dels extrems pot arribar a un 50% del número concret.

Lloret Gaceta col.labora en l'organització de la Nit de l'Esport a Lloret de Mar, edita premis de concursos de dibuix i pintura d'activitats de la localitat i té previst organitzar uns premis de narració curta i poesia.

Revista: **Recull.**

Blanes.

Simbolisme del nom: L'any 1920 els seus fundadors, joves de 16 anys, van creure que la paraula Recull abastava àmpliament els diversos temes que poguessin tractar.

Tiratge: 1.500 exemplars.

Format: 31 x 21,5 cm.

Habitants: 23.000 habitants, que són els habitants de Blanes. També s'envien alguns exemplars a Tossa, Lloret, Tordera, Malgrat, Pineda, Girona i, amb més quantitat, a Barcelona.

Periodicitat: És quinzenal. Per Nadal i la Festa Major de Santa Anna es fa extraordinari.

Pàgines: 16 pàgines el número normal i 74 pàgines el número extraordinari.

Finançament: Subscripcions, anuncis i venda.

Antiguitat: Des de l'any 1920, amb un llarg parèntesi, per raons òbvies, que va des del juliol de 1936 al desembre de 1949.

Altres publicacions locals: Actualment no n'hi ha cap. N'hi havia hagut una de municipal i una altra de semi-independent però totes dues van durar poc temps.

Altres informacions: Recull ha portat a terme activitats paral.leles a l'edició de la revista.

A la dècada dels anys vint hi havia la Secció Dramàtica Recull.

Durant la II República va crear i mantenir la Mútua d'Atur Forçós i l'Agrupació Sindical Obrera.

Els anys quaranta, d'una manera encoberta, es publicaven articles en el programa de Festa Major del Centre Catòlic. També es col.laborava en veïllades que organitzava el Centre llegint escrits o poesies catalanes.

Durant tot el franquisme, es van reivindicar moltes coses a través de conferències. Sobretot es van reivindicar els noms de Joaquim Ruyra i Joan G. Junceda, condemnats a l'ostracisme.

Es van organitzar festivals de la Nova Cançó, els Setze Judges i en Raimon.

L'any 1964 es va començar a convocar els Premis Recull, que avui tenen un ampli ressó arreu dels Països Catalans i són uns dels millors premis que es convoquen a comarques. Han descobert molts valors literaris.

Totes aquestes activitats paral.leles i articles publicats a la revista ens van ocasionar molts problemes i unes multes que han fet història.

Des de l'any 1956 fins al 1980, es van organitzar unes excursions dominicals per conèixer el país, molt ben documentades. Quan l'excursió amb autocar va ser ja una cosa generalitzada, vam creure que la nostra tasca s'havia acabat. I vam plegar fent una excursió de dos dies per la Catalunya Nord.

Els anys seixanta es van organitzar: la Nit del dia de Reis, unes vetllades literàrio-musicals que van tenir molt d'èxit i, per descomptat, van haver-hi problemes de censura.

Actualment, a més dels Premis Recull que són una actualitat viva i en augment, tots els membres del Recull col.laboren en activitats de projecció cultural i social.

Lloret de Mar.

Revista: **Vereda.**

Breda.

Edita: Carme Mayugo.

Pretén: Es pretén crear una eina de comunicació i de participació dins de Breda, així com un mitjà d'informació sobre els esdeveniments més propers. Hi ha un intent d'arribar a tothom, d'aquí ve el gran nombre de seccions. Voldríem que tothom s'identifiqués amb la revista.

Simbolisme del nom: El nom de Vereda el vam adoptar principalment per dues raons: perquè volíem que fos un nom que resultés familiar sense ser el nom del poble i perquè ens interessava que fos d'una sola paraula, que permetés una capçalera austera i clara. Vereda, que vol dir camí estret de muntanya, és un dels possibles orígens del nom del poble, Breda.

Tiratge: 500 exemplars (Subscriptors: 150; publicitat: 70 i els lliurem la revista; venda: 120).

Format: Din A-4.

Habitants de l'àmbit local: 3.200

Periodicitat: trimestral.

Número de pàgines: 32.

Finançament: subscriptors/venda; publicitat; subvenció de l'Ajuntament.

Antiguitat: Un any.

Altres publicacions locals: Dins de l'àmbit de Vereda, només hi ha un butlletí municipal i, a Breda, els únics precedents són els de grups polítics o de consistoris.

Altres informacions: Vereda i les cartes dels lectors.

Dedicar un espai a les cartes dels lectors significa omplir-lo, un risc en qualsevol publicació que comença. Però en tractar-se d'un mitjà d'àmbit local i d'un lloc amb poca tradició de premsa, encara és més difícil. Vereda, tot i partir d'aquestes incerteses, va intentar concedir un bon espai a la secció de cartes dels lectors.

Si bé primerament la participació arribava a l'últim moment o, sovint, per part de col.laboradors més o menys habituals, cada vegada hi ha hagut més presència de l'habitant de Breda donant la seva opinió. Aquesta, la majoria de vegades, es referia a un esdeveniment del poble més o menys d'actualitat i el lector hi aportava un nou punt de vista. Altres vegades, la secció ha servit per puntualitzar certes informacions o opinions de la revista o dels seus col.laboradors. En una ocasió, una entitat bredenca va fer un reclam per tal que se li donés suport en la seva tasca i, a través d'aquesta secció, ho va aconseguir. Per a nosaltres, desenvolupar aquest paper és essencial per a una revista com Vereda. Es tracta de passar de l'estadi de ser un mitjà d'informació a ser-ne un al servei del bredenc. Aquí neix la comunicació més rica, la bidireccional, és a dir, l'equivalent al diàleg.

Breda.

Revista: **Forn d'anells.**

Fornells de La Selva

Edita: Ajuntament de Fornells de La Selva.

Pretén: Ser un mitjà d'informació local i general.

Simbolisme del nom: Un forn d'anells és el sistema de fer els forns de llenya per coure la terrissa que s'utilitzava a Fornells.

Tiratge: 600 exemplars.

Nombre d'habitants: 1.100

Periodicitat: Trimestral.

Mitjana de pàgines: 20

Finançament: Ajuntament i empreses del poble.

Antiguitat: 1983.

Altres publicacions: No.

Altres informacions: Ens pregunteu el perquè de la Revista Forn d'Anells, que va sortir amb l'afany de ser un portaveu de totes les activitats que es fan al nostre poble. L'any 1983, un grup d'entusiastes dels mitjans de comunicació social, amb el suport incondicional de l'Ajuntament, va crear una emissora de FM d'àmbit local, una emissora de TV i la Revista Forn d'Anells. Des del començament, es va notar que allò que tenia més èxit era la revista, degut a la facilitat de poder-la llegir a casa en el moment que vingüés de gust; a diferència de les emissores de ràdio i TV que havien de competir amb les emissores de caràcter nacional, amb uns mitjans molt minsos i, per tant, van acabar com el rosari de l'Aurora. Però la

revista ha estat tot el contrari, gràcies a l'esforç de molta gent i a la col.laboració de totes les entitats locals que la senten com a seva. Cada trimestre el poble de Fornells espera que surti el nou número del Forn d'Anells, on s'expliquen les activitats, novetats i, fins i tot, les polèmiques envers qualsevol cosa que afecti el poble o la seva gent. Desitgem que duri molts anys.

Revista Municipal d'Informació i Cultura
MAG. 30 - JUNY 7 / QUADRIMESTRAL - EDICIONS 1981

Revista: **Quadern de Sils.**
Sils.
Edita: Ajuntament de Sils.
Pretén: Es un mitjà d'informació municipal i d'expressió cultural.
Tiratge: 1.300 ex.
Habitants de l'àmbit: Els del poble de Sils.
Periodicitat: Quadrimestral.
Finançament: Ajuntament de Sils.

Antiguitat: Des del 1989.

Altres publicacions: Cap.

Altres informacions: Els col.laboradors són espontanis però també n'hi ha que hi escriuen per encàrrec. Tant poden ser del poble com de fora. Les temàtiques que més es tracten són les d'investigació històrica i divulgació cultural.

La Cavalcada d'Eivissa

La processó fent a l'Parque dels Cassanencs

Revista: **Llum i Guia**
Cassà de La Selva.
Edita: Editora Cassanenca, entitat privada sense fi de lucre.

Pretén: Ser el portaveu local amb total independència.

Simbolisme del nom: El nom s'inspirà en una publicació religiosa gironina del temps de la República: "Llum i Vida".

Tiratge: 1.175 exemplars.

Nombre d'habitants: 7.000 (pràcticament, els de Cassà de La Selva).

Periodicitat: Mensual.
Mitjana de pàgines: 60.

Finançament: 40% subscripcions; 40% publicitat; 10% subvencions; 10% venda en llibreries.

Antiguitat: El primer número apareix l'any 1944 i, llevat de l'any 1981, s'ha publicat sense interrupció.

Altres publicacions o antecedents: Té el seu origen en un butlletí informatiu que, els anys 1930-1940,

s'adreçava als soldats de Cassà. Actualment, comparteix l'espai de premsa local amb "Drecera".

Altres informacions: La difusió de Llum i Guia al llarg del temps.

Per centrar bé la qüestió, calen unes paraules prèvies. Podríem dir-ne fer una elemental definició de la revista, ja que el seu cas no és aplicable a totes en general.

Primer: naixement el 1944, impulsada per uns, aleshores, joves idealistes, en temps de penúria econòmica. Cap entitat n'assumia les despeses o pèrdues.

Segon: objectiu derivat de l'esmentat idealisme, ser un llaç d'unió de tots els cassanencs, presents o absents de la vila, sota unes premisses de fraternitat cristiana.

Tercer: independència econòmica. No dependre ni de subvencions ni d'almoines per tal de tenir vida pròpia.

Conseqüència: Buscar subscripcions. Si la gent responia, tirar endavant i sinó, deixar-ho córrer.

Difusió de la tirada.

Es va passar casa per casa a la vila i s'aconseguien 200 subscripcions d'entrada. I es va començar amb una tirada de 200 exemplars de quatre pàgines impreses en ciclostil.

La campanya de captació s'amplià amb escrits als cassanencs que vivien fora i d'insistència amb els locals. Foren set anys de creixement ininterromput i s'arribà a la tirada de 800 exemplars el 1951, de 12 pàgines de mitjana.

Però, a partir de l'any 1980, la venda a no subscriptors habituals o enregistrets anà augmentant, incidint conseqüentment en la tirada. Dels 900 exemplars del 1980, dels quals se'n venien 140 a les llibreries, es passà als 1.000 de 1985, amb més de 200 de mitjana mensual venuts a les llibreries, fins arribar

a la tirada actual de 1.175 exemplars de 60 pàgines, dels quals 350 s'expenen als quioscs i llibreries locals. També es fa una petita campanya a través de dues llibreries de Girona-capital, amb xifres de venda no gaire significatives; és més un acte de presència que un benefici econòmic.

Difusió geogràfica.

Quant a la difusió o expansió geogràfica, pràcticament és la mateixa inicial: Cassà - comarca - província - estat - estranger, en sentit decreixent, naturalment; encara que sabem que molts exemplars, un cop llegits al poble, són tramesos a parents o amics de fora.

Difusió de contingut.

L'objectiu de la revista no es fer beneficis (per això ja hi ha els Bancs). Cada any es fa balanç i, si el resultat és positiu o anivellat, s'augmenta el preu de la subscripció i de la tarifa de publicitat, naturalment. El públic sempre respon, ja que comprova les millores de la "seva" revista.

Llum i Guia no ha volgut ser mai una revista d'opinió o dialèctica, vista l'experiència d'altres col·legues que no han reeixit en aquest aspecte. S'ha volgut centrar en la informació local, o sigui els avisos i notícies i temes d'interès local. De publicacions d'àmbit general, ja n'hi ha moltes; però, de Cassà, cap més, per ara. I d'això és el que es tracta.

Cassà de la Selva.

Revista:

El Cric.

Riudellots de La Selva.

Edita: Parròquia de Sant Esteve de Riudellots de La Selva.

Pretén: Ser una eina de comunicació entre els veïns de Riudellots.

Tiratge: 300 exemplars.

Habitants: 1.200.

Periodicitat: Trimestral.

Mitjana de pàgines: 40.

Finançament: Subscripcions, publicitat i aportació de l'Ajuntament.

Antiguitat: 10 anys.

El Consell de Redacció d'una revista local.

Un Consell de Redacció d'una revista local és, en teoria, un equip. Un equip de persones que, mogudes per motivacions diverses, dediquen hores i esforç a un producte del qual, sovint, és molt difícil avaluar-ne la utilitat.

El Consell de Redacció de la revista de Riudellots, El Cric, és extremadament reduït.

El componen, només, cinc persones, i amb diferents graus d'implicació. El grup és molt homogeni i hi ha una forma semblant de veure les coses i, sobretot, del que se n'espera de la revista.

S'és conscient de que en el moment en què s'augmenti el nombre de persones del Consell de Redacció i es doni una certa heterogeneïtat a

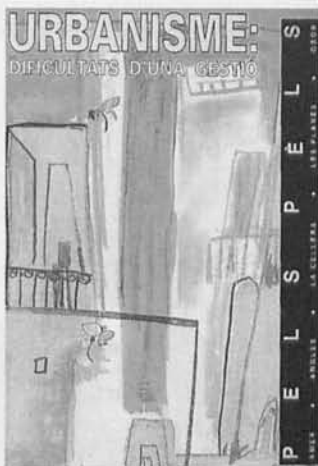
l'equip, es produirà un procés d'ajustament de la posició que hi ocupa cada un.

El Cric és editat per la Parròquia de Riudellots de La Selva i, per tant, els locals que s'usen són els de la parròquia.

Els membres del Consell de Redacció es solen reunir una vegada al mes. El sistema que es segueix a l'hora de confeccionar la revista es basa en repartir-se les feines, aportar cadascú el que ha fet, ajuntar-ho i ja està. Un problema greu amb el que es troba l'actual Consell de Redacció, problema que de ben segur es solucionarà totalment amb l'entrada de nova gent, és el de trobar temes per tractar cada vegada que ha de sortir un nou número al carrer.

Habitualment no se sap de què parlar i es dedica bona part del temps a buscar idees i a fer llistes de possibles temes. Davant de la típica distinció entre temàtiques locals o localistes, El Cric sol decantar-se per tractar temes que no són ni locals ni localistes. Habitualment són temes molt generals, que no tenen massa res a veure amb la localitat. Si alguna vegada es tracta algun tema que es refereix a Riudellots, El Cric es sol centrar bastant en el seu propi poble.

Una de les preocupacions del Consell de Redacció de tota revista local és saber fins quin punt la revista és llegida per la gent del poble, quin grau d'utilitat té i si respon a les pretensions de les persones que la fan. D'aquest coneixement se'n deriva el grau de satisfacció i, per tant, de persistència (molt necessària) dels membres d'un Consell de Redacció d'una revista local.

Revista:
Pels Pèls.

Amer, Anglès, La Celler, Les Planes, Osor, Bonmatí.

Edita: Associació Cultural Thot.

Tiratge: 1.000 exemplars.

Nombre habitants: 9.000

Periodicitat: Trimestral.

Finançament: 50% anuncis; 25% vendes; 25% subvencions.

Antiguitat: 4 anys.

Sis pobles units Pels Pèls.

Estem ja molt acostumats que cada poble faci la seva. Cada municipi tira pel seu costat. Una manera de ser que la veiem molt normal, però si ens aturés-sim a pensar una mica ens adonaríem que possiblement entre tots en fem un gra massa. Aquesta reflexió és la que vam fer un bon dia una colla de gent dels pobles d'Amer, Anglès, La Celler, Les Planes, Osor i ara, fins i tot, Bonmatí, i al final decidírem muntar una revista per a tots plegats. És així com va néixer, ara fa quatre anys, la revista Pels Pèls. Actualment, la revista té una tirada de 1.000 exemplars, la seva periodicitat és trimestral i ja han sortit al carrer 12 números. L'objectiu de Pels Pèls és comentar tots aquells aspectes que més sobre-uren dels diferents pobles

per tal de donar a conèixer els fets i notícies que poden ajudar a conèixer el tarannà i la realitat més genuïna i pròpia de cada municipi en els seus aspectes culturals, socials, polítics, anecdòtics, etc. El representant de cada poble aporta, lliurement a cada número, la notícia o notícies més adients per donar a conèixer als pobles veïns. D'aquesta manera, la nostra revista és una publicació de caràcter obert i independent. Som conscients que la nostra tasca no és gens fàcil quan sabem que hem de tirar endavant amb els simples diners de la publicitat, les vendes i de forma molt puntual alguna subvenció que ens arriba amb comptagotes com pluja en el desert. La nostra activitat la realitzem pels pèls i, això sí, amb la força d'un consell de redacció unit per l'amistat.

Anglès.

el vidre

**No llencem el vidre,
es pot reciclar!
Aboquem-lo
als contenidors
especials per a
vidre. Contribuïm a
la preservació del
medi ambient.**

Activitats

Actuació de «Les Nostres Veus»

Festa Major de Sant Dalmai

La passada festa major de Sant Dalmai fou els dies 5, 6, 7 i 8 de desembre de l'any 1991. En aquestes dates, ja ha baixat el número de festes perquè pràcticament es concentren totes en els mesos d'estiu i principis de tardor i, per tant, els seguidors de la "marxa" de festes majors segur que no se la perden.

L'acte més concorregut fou el ball del dissabte, amb la Salseta del Poble Sec i Cimarron, que va aplegar cap a 1.500 persones. Però hi va haver actes per a tots els gustos, sardanes, actuacions per a infants, orquestres, grups marxosos, l'actuació de l'humorista Jordi L.P., cantada del grup coral "Les nostres veus" i un campionat

Actuació de «Les Nostres Veus»

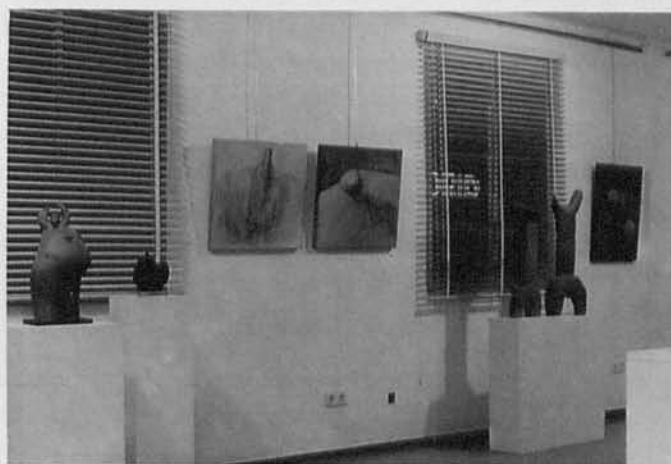
de botifarra que va aplegar 194 parelles i que van guanyar dos jugadors de Cornellà del Terri.

En conjunt, els membres de la Comissió de Festes estan satisfets dels resultats perquè es cobrirà el pressupost, que aquest any pujava cap als cinc milions de pessetes.

Exposició d'Arts Plàstiques

Des del 21 al 29 de desembre passat, el grup Memé Detrás va fer una exposició d'obres d'art.

Aquest grup aplega diversos artistes que s'expressen mitjançant la pintura, l'escultura, el tapís, la ceràmica, l'obra gràfica, el dibuix... Aquest grup d'artistes proposa una alternativa a la comercialització de les obres d'art,

Exposició del grup «Memé Detrás»

establint un contacte directe amb les persones interessades per les obres i, d'aquesta manera, peces úniques es poden vendre a preus reals de cost, sense intermediaris.

Conferència sobre els nacionalismes

Aprofitant que en el darrer número de Tosquijsa el dossier estava dedicat als nacionalismes, degut al gran nombre de canvis que es produeixen a Europa en un període tan curt de temps, la redacció de Tosquijsa va creure oportú programar per al 27 de desembre de 1991 una conferència en la qual es tractés aquest tema, tot fent una especial referència al que significa per a Catalunya aquesta sèrie de fets.

Els convidats foren els srs. Francesc Ferrer, Sebastià

Activitats

Debat sobre els nacionalismes.

Agroquímics SALVI

VILOBÍ D'ONYAR

Salellas, Antoni Strubell i Ramon Parnau (que va substituir el sr. Joan Daunis) Com a moderador de la taula hi havia el sr. Joan Carreras i Pera. Els srs. Ramon Rovira i Josep Micaló no hi van poder assistir.

Cadascú va fer una aportació diferent sobre els nacionalismes i després s'establí un torn de preguntes per part del públic, adreçades als ponents. Cal dir que la participació del públic fou molt activa i també que hi va haver un bon nombre d'assistents, dels quals no tots eren del nostre municipi sinó que n'hi havia d'altres contrades.

Un nou aparcament

La neu és un fenomen meteorològic no gaire habitual per aquesta zona però no deixa que, de tant en tant, se la vegi pel pla. A Vilobí no va ser important la caiguda de neu ja que no va arribar a cuallar perquè estava molt barrejada amb l'aigua, però cap al nord sí que va nevar força. A Girona, els cotxes circulaven coberts de neu i la mainada fins i tot va estar algun dia sense anar a l'escola. La Garrotxa va quedar força col.lapsada. Però on realment va haver problemes va ser a La Jonquera, ja que la frontera amb França estava tancada degut a la neu i el trànsit de camions va quedar aturat. Durant els dies 22, 23 i 24 de gener d'enguany es va haver d'habilitar aparcaments per als camions. Un d'aquests llocs va ser l'Aeroport Girona-Costa Brava. Es va mirar d'omplir tota la zona que es va poder deixant, però, les pistes d'aterratge lliures per si hi havia alguna emergència.

L'aeroport Girona-Costa Brava.

Activitats

Els Pastorets

Una de les activitats que, per mi, fan Festa de Nadal, són els Pastorets. Per sort, s'ha recuperat aquest teatre casolà, iniciat temps enrera i que es va perdre durant uns anys.

Els Pastorets signifiquen que una sèrie de veïns del poble s'han anat trobant durant els mesos de novembre i desembre per assajar, podent fer petar la xerrada i divertint-se, amb una finalitat molt bonica, la de fer una representació entretinguda per a la resta de vilatans.

No es tracta de ser uns professionals sinó de fer un teatre d'aficionats el més bé que es pugui dintre de les possibilitats.

S'ha d'encoratjar a la gent que els fa i espero que aquest any es puguin tornar a representar.

Tió, tió, caga turró...

Festes Nadalenques

Durant el Nadal, hi ha una sèrie d'actes que es van repetint any rera any: el "caga-tió" a la plaça, l'arribada del Patge Carter per recollir les cartes dels Reis i, finalment, la Cavalcada dels Reis de l'Orient que sempre vénen carregats de regals per a tothom.

A més, al nostre municipi, també es fa un Concurs de Pessebres, repartint diversos premis als pessebres que destaquen amb algunes característiques.

Reunió d'Apas a Vilobí.

El passat dia 5 de febrer es va celebrar una trobada d'Apas de la Comarca de La Selva interior per ser informades de diferents aspectes de la Reforma d'Ensenyament i de la mobilització que es va fer el diumenge dia 16 de febrer a Barcelona.

La reunió era convocada per la Fapac (Federació d'Associacions de Pares) i pels Sindicats d'ensenyament de manera conjunta. La taula estava formada per representants dels dos sindicats majoritaris, el vicepresident i la secretària de la Fapac i un representant de la comarca.

Com a assistents, representants de les Apas de Cassà, Riudellots, Santa Coloma, Vidreres, Caldes, Massanet, Sils, Riudarenes, Vilobí com a amfitriona, i representants del claustre escolar.

Per part dels representants sindicals se'ns va explicar la incidència que tindria la reforma que, en teoria, era un pas endavant, però es dubtava de l'eficàcia a les envistes de les mancances pressupostàries que l'envolten. També es va parlar del desconcert inicial que serà la falta de planificació del material escolar (llibres) que s'encarirà, encara més, especialment pels cursos superiors.

Per part de la Fapac se'ns va explicar que el calendari previst per la reforma, que de moment només afecta els pàrvuls, tindrà un compliment molt ajustat si és que s'arriba a complir, ja que la planificació afecta fins a l'any 2000 i, essent a tan llarg termini, tot dependrà de les dotacions pressupostàries que s'hi facin.

Finalment, i seguit d'un debat, es va explicar el que es poden trobar les Apas que tenen professors externs per a activitats complementàries (música, gimnàstica, etc.) sortosament, i arrel d'una sentència judicial (cas de Torroella) sembla que les coses no tindran el mal camí que es preveia.

L'Apa del Col·legi de Vilobí té previst donar informació més detallada als pares; tal volta, quan llegiu aquesta nota ja haurà arribat a les vostres mans en cas de tenir-hi mainada; serà per concretar dades i aspectes puntuals que afectaran directament el Col·legi.

Ha estat notícia...

És difícil que Tosquijsa pugui mantenir el frescor de les notícies que succeeixen al llarg dels tres mesos que triga a arribar a les vostres mans i ni tan sols que puguem assegurar de publicar-les totes.

Dintre l'espai "El poble viu", encetem avui una nova secció: "Ha estat notícia...", que volem que sigui un extracte dels fets relacionats amb el nostre poble que han tingut l'empremta de noticiables i han estat publicades als diaris.

Voldríem que aquestes notícies fossin el fil que connectés cada número de Tosquijsa amb el següent, de manera que tinguéssiu l'ambientació que ha tingut la redacció de la revista en els moments de confeccionar cada número.

Novembre 1991. La disminució dels vols a l'aeroport Girona-Costa Brava a només quatre vols xarter entre els mesos de desembre a març de 1992. El director de les instal·lacions diu que "s'ha tocat fons i per tant les coses no poden anar pitjor".

Desembre 1991. Com si es tractés de compensació, el Punt de desembre ens parlava que l'aeroport seria la base d'una escola de pilots d'helicòpter gestionada per l'empresa Center Vol d'Empúriabrava. Per a qui l'interessi obtenir el títol de pilot privat - 40 hores de vol - val 1.600.000 pessetes.

L'Eix Transversal és notícia una vegada més per la variació de l'enllaç amb la Nacional II. L'alcalde de Vilobí ha presentat una proposta per variar el recorregut dels últims quatre quilòmetres a proposta dels propietaris que han de ser expropiats, per la raó de ser la zona més fèrtil del terme municipal.

3 gener 1992. El Sun Field descarrega, per primera vegada, al port de Palamós, 800 tones de pomes sirianes destinades a l'empresa Comercial Fruitex. És la primera partida de les 5.000 tones de poma adquirida per la Cooperativa de Vilobí d'Onyar.

11 gener 1992. Telefònica ha invertit 17 milions de pessetes per ampliar 128 línies de la central electrònica digital. La central queda ara equipada amb 500 línies analògiques i 384 línies electròniques digitals.

16 gener 1992. Una quinzena de pares de Vilobí van queixar-se dijous en el ple de l'Ajuntament perquè el consistori ha pujat un 30% les quotes mensuals de la Guarderia municipal.

16 gener 1992. El senador per Girona del Grup Parlamentari Català al Senat, David Marca, ha presentat una interpel·lació perquè el Govern estatal exposi les

«Ha estat notícia...» la Llar d'infants.

mesures que té previstes per solucionar el problema d'inactivitat a l'aeroport Girona-Costa Brava.

3 febrer 1992. Els pares de la Guarderia de Vilobí volen ajornar el pagament de les quotes fins que es trobi una solució al fort augment aplicat aquest any.

7 febrer 1992. L'Ajuntament de Vilobí ha demanat al Cap de Servei de Correus que substitueixi la funcionària que transporta la correspondència a la població i a més reparteix la dels nuclis de Salitja i Sant Dalmaí, Carme Suárez, perquè considera que no està capacitada.

9 febrer 1992. El director de l'aeroport assegura que "el trànsit es reactivarà l'estiu vinent". No cal oblidar que els Jocs Olímpics poden col·lapsar les instal·lacions barcelonines i caldrà buscar alternatives.

9 febrer 1992. L'aeroport de Vilobí, pàrquing improvisat. Alguns camions que es dirigien a la frontera van ser desviats a l'aeroport Girona-Costa Brava on van ocupar les pistes d'aterratge, degut a les fortes nevades.

11 febrer 1992. La gasolinera de Vilobí d'Onyar ha estat atracada en dues ocasions - els dies 23 i 30 de gener - per dos joves armats amb una escopeta de canons retallats, que van amenaçar l'empleat per tal que els donés els diners de la cartera.

Detecten bigues de ciment aluminós en una part del castell de Vilobí. La part afectada correspon al terra del primer pis, que va ser reformat l'any 1957.

Acords d'Ajuntament

Sessió ordinària del dia 28 de novembre de 1991

1.- Aprovació sessió anterior.

S'aprova la sessió del dia 31 d'octubre de 1991.

2.- Aprovació de factures.

S'aproven diverses factures pendents per import total de 5.109.426 ptes.

3.- Concessió de llicències urbanístiques

Es concedeix llicència urbanística a:

Juli Cornellà i Viladevall, per obres menors a Can Masic de Salitja.

Joaquim Busquets i Jordà, per obres menors al Mas Vidal de Vilobí.

4.- Aprovació acta de cessions atorgada pel promotor de Sau.II sector Església de Sant Dalmai.

Després de llegida l'acta de cessions subscripta entre el promotor del sòl apte per urbanitzar núm.II sector Església de Sant Dalmai i l'Alcaldia, per la qual es cedeixen a l'Ajuntament els terrenys que el Pla Parcial preveu com de cessió obligatòria i gratuïta, i trobada conforme per tots els assistents, s'acorda aprovar l'acta i acceptar els terrenys cedits.

Concepte	Total metres terrenys cedits
Vials	4.075 m2.
Parcs i jardins	3.441 m2.
Equipaments socials i docents	2.394 m2.

5.- Contractació personal laboral

S'acorda declarar urgent la contractació de personal pels llocs següents:

Una plaça de peó per treballs varis de manteniment d'instal·lacions municipals.

Una plaça d'auxiliar-administratiu pel Dispensari Mèdic Municipal.

6.- Escrits, resolucions i altres temes urgents

a) S'acorda delegar en la Diputació de Girona les funcions de gestió tributària de l'Impost sobre Bèns Immobles.

b) Delegar en la Delegació d'Hisenda de Girona les funcions de gestió tributària de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

c) Sol·licitar a la Diputació de Girona una subvenció per a la redacció dels projectes d'obres següents:

Urbanització del Passeig de la Crosa.

Construcció de Local Polivalent per activitats esportives, lúdiques i artístiques.

d) Donar-se per assabentats de la circular del Departament de Governació de la Generalitat, referent a competències municipals en matèria d'horaris màxims de tancaments de locals públics.

Sessió extraordinària del dia 16 de desembre de 1991

Tema: Eix Transversal de Catalunya

1.- Aprovació de proposta de modificació del traçat actual segons projecte NB-9008, de l'Eix Transversal de Catalunya, en direcció sud vers el nucli urbà de Vilobí.

Motius: Deteriorament del medi agrícola de Vilobí.

Massa proximitat de la carretera al nucli urbà.

Manca de motivació i de justificació del traçat si el destí final no és l'encreuament de l'aeroport amb la Nacional II.

Sorolls per a la població.

Possibles problemes d'inundacions.

Sessió ordinària del dia 9 de gener de 1992

1.- Aprovació sessió anterior.

S'aprova l'acta de la sessió celebrada el dia 28 de novembre de 1991.

2.- Aprovació factures.

S'aproven factures per import total de 4.308.684 ptes.

Les factures relatives a despeses d'inversions són:

Honoraris redacció memòria pel Local Polivalent: 115.00 ptes.

Honoraris redacció projecte "Urbanització

Passeig de la Crosa": 725.127 ptes.

Arranjament camins: 460.880 ptes.

Instal·lació aigua calenta

dutxes del gimnàs:911.568 ptes.

3.- Atorgament llicències urbanístiques a: José Cortés Gordillo, obres menors al veïnat de Can Tarré. Joaquim Busquets Jordà, obres menors a Mas Vidal nou. Joan Expósito, construcció d'habitatge unifamiliar aïllat al Camp de Can Goy de Sant Dalmai. Joan Boadella i Vidal, construcció de magatzem a la Travessia Madrenys de Vilobí. Narcís Pijoan i Fullà, per ampliació d'habitatge a carretera de Salitja a Sant Dalmai, de Salitja.

Permís d'obertura de floristeria a la Plaça Catalunya, de Vilobí.

Acords d'Ajuntament

4.- Acceptació donació de terreny per ubicació del dipòsit d'aigua.

S'acorda acceptar la donació de terreny atorgada pel sr.Joaquim Vivas i Vidal, en el que hi ha el dipòsit de l'aigua pública de Vilobí, situat entre el veïnat de la Sarreda i can Rodó, de 1.406 m2. de superfície.

5.- Escorxador municipal: Normativa CEE.

S'acorda donar-se per assabentats del que estableix la Directiva 91/497/CEE, referent als escorxadors i empreses de productes carnis, i en conseqüència convocar reunió amb els usuaris de l'escorxador municipal per tractar de les mesures a adoptar per tal de mantenir l'establiment en funcionament.

6.- Recollida domiciliària d'escombraries.

S'acorda subscriure contracte temporal amb l'empresa Carmen Mascarreras i Carreras, pel servei domiciliari d'escombraries mentre no es resolgui la nova modalitat del servei mitjançant contenidors i abocament a l'Abocador Comarcal de Sta.Coloma de Farners.

7.- Adquisició de material.

S'acorda adquirir mobiliari per la sala d'espera del Dispensari Mèdic Municipal a l'empresa Figueras S.A. per import de 104.502 ptes.

8.- Opció de compra de terreny.

S'acorda donar-se per assabentats, i estudiar el tema, referent a l'opció de compra de terreny situat a l'extrem nord del Camp Municipal d'Esports, ofert per la sra. Tapiola, que n'és la propietària.

9.- Escrits, resolucions i altres temes urgents.

S'acorda donar-se per assabentats del nomenament, en règim de contracte laboral temporal de la sra. Núria Puig i

Oficines provisionals de l'ajuntament.

Vidal, com a auxiliar-administrativa del Dispensari Mèdic Municipal.

10. Torn de precs i preguntes.

La regidora d'Ensenyament, i la 1a.Tinent d'Alcalde, sra. Pilar Falgueras i Gascons, intervé per tal d'exposar al Ple l'opinió manifestada pels pares d'alumnes de la Llar d'Infants, en reunió convocada per aquells Pares, el passat dia 23 de desembre, en la qual es van declarar totalment en contra de la pujada de preus de les tarifes de la Llar d'Infants per enguany. Havent-los contestat a les seves protestes que ella no està facultada per modificar un acord adoptat pel Ple municipal, i que a banda d'aquest impediment legal, considera que les noves tarifes han sorgit d'un estudi de costos, pel qual es demostra que tot i la forta pujada no serà possible cobrir ni tan sols les despeses de personal que genera la Llar d'Infants.

TANCAMENTS D'ALUMINI P.V.C. I VIDRE PER OBRA NOVA I REHABILITACIÓ

- ✓ Finestres
- ✓ Portes
- ✓ Correderes
- ✓ Mampares de bany
- ✓ Divisions modulars, despatxos
- ✓ Tancaments i tota modalitat de decoració en alumini
- ✓ Miralls, vidres decoratius i jardineres

Pressupostos sense compromís

ALUMINI, garantia europea en anoditzats i lacats P.V.C., perfils i sistemes VEKA, núm. 1 a Europa.

Estem al Carrer Ripoll, 30-32 (xamfrà carretera Castanyet) – Telèfon 84 13 67
SANTA COLOMA DE FARNERS (Girona)

Gràcies per la vostra atenció

Sessió ordinària del dia 30 de gener de 1992

1.- Aprovació sessions anteriors.

S'aproven les actes de les sessions següents:

Extraordinària del dia 16.12.91

Ordinària del dia 09.01.92

2.- Aprovació de factures.

S'aproven factures per import total de 4.469.754 ptes.

d'entre les quals pertanyen a inversions les següents:

A Busquets Sitjà per arranjamet de carrers a Sant Dalmai: 2.666.045 ptes.

A Central de Bricolatge, per instal.lació de paviment de suro a les aules de Pàrvuls 3 anys del Col.legi: 211.536 ptes.

3.- Atorgament llicències urbanístiques.

Esteve Garcia, per acabament d'habitatge a la plaça Catalunya, 2.

Roser Bou i Mató, per reformes de local comercial a la plaça Vella, 5.

Llorenç Vilarnau i Salip, per construcció de valla al veïnat de Sta.Margarida, 5.

Josep Matamala i Oliveras, per construcció de magatzem agrícola al veïnat de Sta.Margarida, 6.

Obertures:

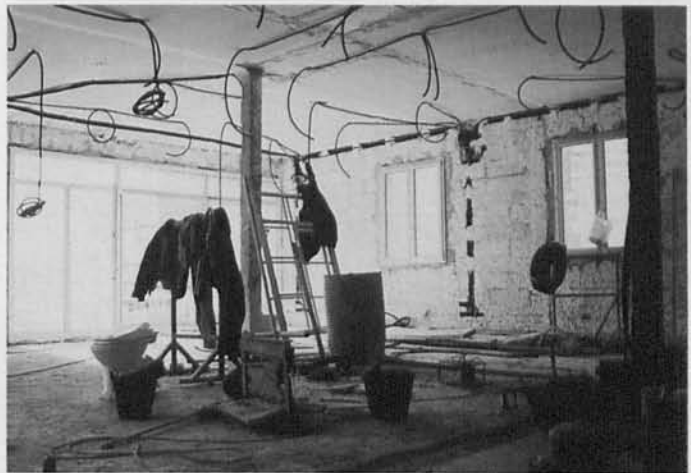
A José Antonio Garrancho, per obrir fruiteria a la Travessia Madrenys de Vilobí.

A Roser Bou i Mató, per obertura de botiga de merceria i robes a la plaça Vella, 5.

També s'aproven els expedients urbanístics següents:

Modificació de pressupost en l'obra sol.licitada per Narcís Pijoan, exp.núm. 16/91.

Exempció de l'impost de llicències urbanístiques a favor

Obres a l'ajuntament.

de Joaquim Vivas i Solà, per obres d'arranjament d'estructures afectades per aluminosi.

Proposta de regularització de façanes a cases de la seva propietat a la plaça de l'Església presentada per Angela Gascons i Paradera.

4.- Sol.licituds de subvencions a la Generalitat.

Ateses les diferents convocatòries de subvenció publicades per la Generalitat, a les quals es pot acollir aquest Ajuntament, per disposar de programes d'actuació aplicables, s'acorda sol.licitar les següents:

Al Departament de Cultura de la Generalitat, segons ordre de 13 de gener de 1992, per a la inversió de renovació de la instal.lació elèctrica del local de Can Sagrera, per import de 3.000.000 de ptes.

Al Departament de Cultura de la Generalitat, segons

R E L L O T G E R I A

R.C.M.S

*Reparació de tot tipus de rellotges
Especialitat en rellotges de paret*

c/ Ballesteries, 45 - tel. 21 69 19

17004 GIRONA

Acords d'Ajuntament

ordre de 18 de juliol de 1991, per a curs de català d'adults, per import de 250.000 ptes.

5.- Modificació del projecte de l'Eix Transversal de Catalunya, tram de Vilobí d'Onyar.

S'acorda donar-se per assabentats de la proposta de modificació de l'Eix Transversal, tram de Vilobí d'Onyar, presentada per l'empresa gestora de l'obra, desviant-lo cap al sud del nucli urbà, segons petició d'aquest Ajuntament.

6.- Indemnització per terreny ocupat a la sra. Tapiola, per l'obra d'accesos al camp de futbol.

S'acorda indemnitzar a la sra. Mercè Tapiola, en qualitat de propietària, per la franja de terreny ocupat per vial en l'obra d'accesos al camp de futbol, la superfície ocupada és de 267 m². i l'import de la indemnització de 210.705 ptes.

7.- Reforma i adquisició de material pel Dispensari Mèdic Municipal.

S'acorda encarregar projecte d'adaptació de l'actual Dispensari Mèdic Municipal, a l'objecte d'adaptar-lo a les necessitats i serveis actuals, atès que es preveu el servei setmanal de pediatria a curt termini. Així mateix s'acorda adquirir material sanitari per import de 600.000 ptes. d'acord amb la llista presentada pels sanitaris locals i informada favorablement per l'àrea de Gestió de Girona.

8.- Escrits, resolucions i altres temes urgents.

S'acorda contractar en règim laboral temporal, a temps parcial, la sra. Mercè Rabionet i Ribas per dur a terme el curs de Català per a adults organitzat per l'Ajuntament.

S'acorda delegar a la Comissió de Cultura de

l'Ajuntament per celebrar reunió amb la Junta de l'Associació Pere Antoni, d'acord amb la seva sol·licitud.

S'acorda rectificar l'Inventari de Bèns Municipals per afegir-hi terreny procedent de camí desafectat de l'ús públic, conegut com el camí del Camp Mateu.

9.- Declaració de tema urgent: urbanització del sector de Can Tarré.

Després de votar la urgència del tema plantejat, i aprovada aquesta per unanimitat, es tracta el tema, acordant-se el següent:

Disposar l'execució urbanística del sector de "Can Tarré" pel sistema de cooperació, a petició de la Junta de Veïns del sector. També es designa una Comissió Informativa especial pel seguiment i coordinació del tema, Composen aquesta Comissió els regidors senyors:

Joan Pagès i Rodó, Pere Bou i Grebol i Francesc Pascual i Pèlach.

10.- Torn de prec i preguntes.

Intervencions:

1.- El regidor Miquel Angel Bagué proposa l'adquisició de diversos senyals per a Sant Dalmai.

2.- El regidor Pere Domingo proposa que es pintin els gronxadors instal·lats a Sant Dalmai.

3.- El regidor Joan Viñolas proposa la numeració de carrers a Salitja.

4.- L'alcalde informa del mal servei que presta la carter de Salitja i Sant Dalmai i de les gestions realitzades per solucionar el tema.

**BANCO
POPULAR
ESPAÑOL**

trobareu la revista

TOSQUIJA

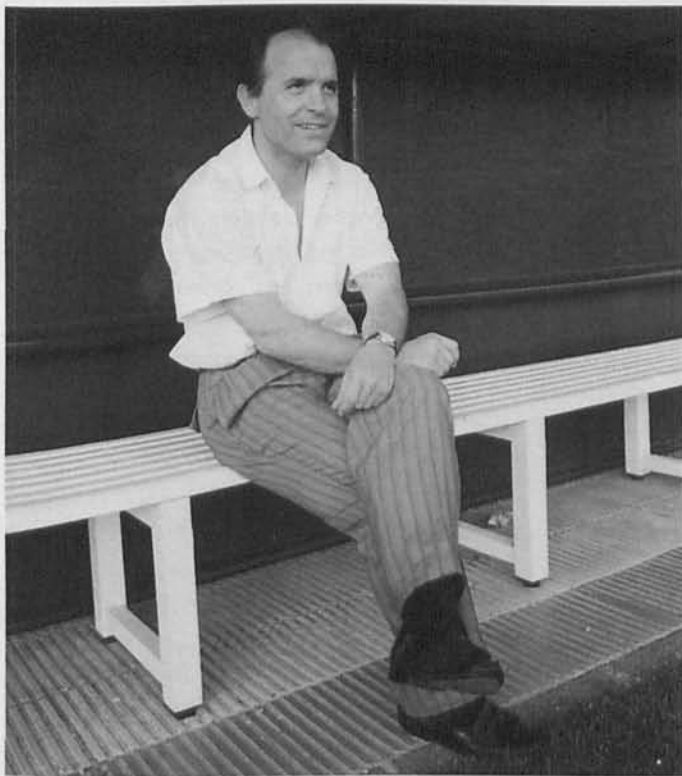
**a ca l'Emilia
de Vilobí d'Onyar**

Futbol **Vilobí, C.F.**

Equip Tercera Divisió

Enguany, la trajectòria esportiva del primer equip és bastant irregular. Les baixes de jugadors respecte a la temporada passada i el poc rendiment dels nous fixatges han fet que l'equip no pogués fer el seu joc de sempre.

L'entrenador de l'equip, sr. Benet Masferrer, ens comentava que no es creen ocasions de gol prou clares, i jugar a casa amb negatius es perillós ja que els jugadors es veuen amb la necessitat de guanyar sempre i el seu joc resulta imprecís i envoltat de nerviosisme. Encara que la plantilla és molt jove i té projecció de futur, el Vilobí C.F. ara per ara necessita sumar com més punts millor, independentment que el joc sigui o no vistós, ja que enguany baixen tres equips de categoria, i quasi amb tota seguretat en seran quatre, degut a que hi ha algun equip català de Segona-B que pot baixar a Tercera. De totes maneres, en Benet creu en la reacció de l'equip, diu que es juga prou bé i que només falta concretar més les ocasions de gol, i que tots plegats, directius, tècnics i socis, fem pinya per recolzar l'equip en tot moment, perquè creu

Benet Masferrer, entrenador del primer equip.

Francesc Estanyol, porter de l'equip Juvenil Lliga Nacional.

fermament que, per poc que la sort ens acompanyi, podrem concloure la Lliga amb positius.

En el moment d'escriure aquestes línies, tenia l'alegria més gran de la temporada: el Vilobí C.F. guanyava el primer partit de la temporadaa fora i marcant tres esplendorosos gols al Sant Cugat, dos d'ells aconseguits pel nou fixatge Carlos Antonio Escobar Bonet, de Santa Coloma de Gramenet i procedent del C.D.Milan.

Dos jugadors més s'han incorporat a l'equip en aquest últim tram de la Lliga, en Josep Pujol Bartrina, que procedeix de l'equip juvenil de Categoria Nacional, i en Joan Martínez Cantero, nou fixatge procedent del U.E. Sabat.

Futbol Escacs

Equip Juvenil (Lliga Nacional)

L'equip de Lliga Nacional Juvenil s'ha classificat en 2a. posició del Calendari de Lliga 1a. Fase i, per tant, ha passat a formar part, juntament amb 7 equips més, del Calendari de Fase d'Ascens a Divisió d'Honor.

Els Clubs que participen i que formen la Lliga per l'ascens a Divisió d'Honor són els que es relacionen a continuació:

Vilobí C.F.	(Girona)
C.D. Oberena	(Pamplona)
C.F. Montañesa	(Barcelona)
U.E. Sants	(Barcelona)
Real Zaragoza C.D.	(Zaragoza)
C.D. Salesianos	(Pamplona)
C.D. San Gabriel	(Barcelona)
C.D. Oliver	(Zaragoza)

Equip Benjamins

Els equips Benjamins "A" i "B" del Vilobí C.F. participen en la Fase Comarcal de Fútbol a 7 que organitza el Consell Comarcal de la Selva, que té com a sistema de competició la concentració de tots els equips en un mateix camp, dels diferents equips participants, assignat per jornades, seguint la Lliga de Tots contra Tots.

Els Clubs que componen el Grup "A" són els següents:

Vilobí C.F.	A
Vilobí C.F.	B
Atl. Anglès	A
Atl. Anglès	B
U.E. Breda	A
U.E. Breda	B
C.D. Arbúcies	A
C.D. Arbúcies	B
C.D. Farners	A
C.D. Farners	B
Atlc. Hostalric	
C.F. Sils	

La secció d'escacs de l'A.P.A. va cloure la temporada amb la celebració d'unes simultànies amb 18 taulers contra el sr. Sergi Alsina, de categoria preferent; alguns li ho van posar molt costerut, i això vol dir que, al club, hi ha persones que van a més segons ens confirmava el mateix Sergi Alsina en el lliurament de premis.

En aquest repartiment de premis, que va fer-se a continuació de les simultànies, va quedar palesa la satisfacció de tothom ja que, mercès a la gentilesa de diferents firmes i entitats, va haver-n'hi per a tothom.

Aquests premis corresponien al campionat social celebrat en el decurs del darrer trimestre; va portar-se a terme amb 14 persones, a 2 grups. A mesura que avançaven les setmanes, les partides jugades ja perfilaven els guanyadors de cada grup; tot i això, va haver-hi alguns ensurts, com si es tractés de la lliga de futbol, però finalment van imposar-se els caps de sèrie, que són l'Amargant, en Mengíbar, en Fauchs i en Puigvert, els quatre primers i per aquest ordre.

En el sopar de comiat de l'any, de la temporada, del

LLUÍS MOLINS.

Mots encreuats

campionat social i gairebé de tot, van haver-hi els parlaments habituals d'aquests actes, però volem destacar el lliurament, per part del President de l'Associació, d'unes plaques acreditatives del reconeixement de la tasca feta als srs. Felip Mató i Toni Mengibar com a capdavanters i pencaires de la secció d'escacs. Ells dos sols fan el 80% de la feina, i el 20% queda per a la resta. Tal volta, la secció d'escacs va bé perquè al davant en són pocs, fermes i ben avinguts.

FELIP MATÓ

Humor

La rata que va agafar un gat...!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2					■					
3										
4								■		
5							■			
6							■			■
7						■				
8		■		■	■					
9										

HORIZONTALS: 1. Mestressa d'una impremta. 2. Femella que ha tingut fills. Mireu-ho pel costat que vulgueu que això no vol dir res. 3. Avantatges. 4. Inflamació nasal. Calci. 5. Un altre mot que tampoc no diu res. Tòrax. 6. El fet d'arriscar un jugador en una jugada tot el que té. Partícula negativa. 7. Al revés, illa italiana. Escomesa. 8. El sofre. Tots els diccionaris comencen així. Cavitat òssia del cap. 9. Acció de tolerar.

VERTICALS: 1. No pensat per endavant. 2. Adobar el peix. Oxígen. 3. El més important de tots. 4. Publicació periòdica. Vocal. 5. La mateixa vocal d'abans. Narri amb detall però al revés. Onomatopeia de motor. 6. No acaba de ser solista. Gos. 7. Capgirat un sis castellà. Espinavesa. 8. Al revés, forma prefixada del mot terra. Batzac. 9. És un exhauriment però acabat amb r i capgirat. 10. Menja molt poc d'una cosa. Os de l'anca.

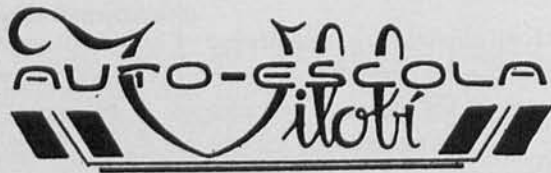
M. CARME SOLÀ

SOLUCIONS:

HORIZONTALS: 1. Impressora. 2. Mare. Oieot. 3. Privilegis. 4. Rinitis. Ca. 5. Encens. Pit. 6. Vaitot. 7. IrpaC. Atac. 8. S.A. Crani. 9. Tolerància. **VERTICALS:** 1. Imprevist. 2. Marinar. O. 3. principal. 4. Revista. E. 5. E. inoC. R. 6. Solist. Ca. 7. sieS. Arn. 8. oeG. Patac. 9. roicmanl. 10. aisaT. Cia.

BUSQUETS SITJA, S.A.

C/. Madrenys, 27
Tel. 47 31 08 - Fax 47 42 31
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

Sant Narcís, 4 Tel. 47 34 10

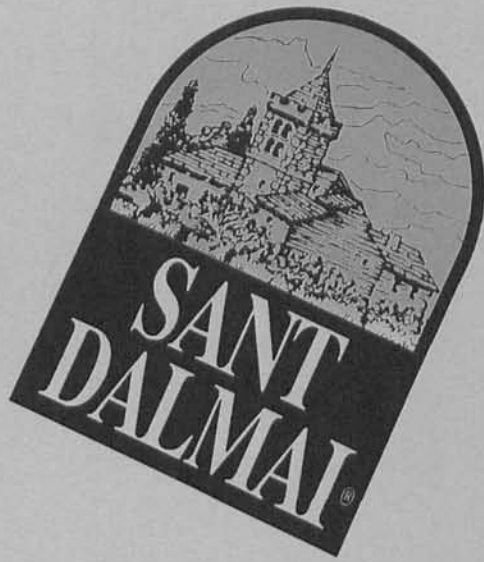
VILOBÍ D'ONYAR

FUNERÀRIA JORDI MIR

Servei permanent

Serveis a Particulars i
per a Companyies

C/. Pirineus, 11
Telèfon (972) 47 32 59
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

Sant Dalmai, S.A.

PRODUCTES PURS DEL PORC

PAISATGES A L'ABAST

El paisatge, com el rostre humà, queda marcat pel pas del temps que hi deixa la seva empremta. Els agents que hi actuen donen lloc a formes i colors que són els que caracteritzaran un paisatge. Als elements naturals, l'home amb els seus estris (ja siguin fangues o tractors) hi afegeix un altre factor de canvi que també en modificarà l'aspecte natural.

Sembla que aviat veurem i sentirem roncar màquines grosses ja que l'Eix Transversal ha de traspasar els nostres turons, boscos i camps. És el progrés; els camps es van poblant de monocultius, pals elèctrics i carreteres i, al mateix temps,

desapareixen els marges i els recs de drenatge de les terres de cultiu.

Per a recollir i codificar aquestes transformacions del paisatge, disposem d'un medi idoni: la fotografia. Aquesta ens ajudarà a estudiar a fons les seves transformacions i les empremtes que el temps i els homes hi han deixat. No pas solament per arxivar imatges nostàlgiques del passat, sinó també per estudiar-ne la seva evolució tot desxifrant els seus secrets.

JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

